

<p>29 กุมภาพันธ์ 2551 (เกิดเหตุมาแล้ว 3 วัน)</p>	<p>ลำคลองสินปุน ต.สินปุน อ.เขาพนม จ.กระบี่</p> <p>ลำคลองสินปุน เป็นลำคลองที่สำคัญของอำเภอเขาพนม ไหลผ่านหลายหมู่บ้าน ทั้งในพื้นที่ ต.สินปุน และตำบลใกล้เคียง และเป็นเขตรอยต่อ 3 จังหวัด อ.เขาพนม จ.กระบี่ อ.ทุ่งใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช และ อ.ชัยบุรี จ.สุราษฎร์ธานี</p> <p>(เมื่อช่วงต้นปีที่ผ่านมาเกิดเหตุการณ์ในลักษณะดังกล่าวมาแล้วครั้งหนึ่ง สร้างความเสียหายให้แก่ผู้ประกอบการเลี้ยงปลากระชัง จ.สุราษฎร์ธานี)</p>	<p>วันนี้ (29 ก.พ.) ผู้สื่อข่าวได้รับแจ้งจากชาวบ้านในพื้นที่ ต.สินปุน อ.เขาพนม จ.กระบี่ ว่า พบปลาหลายชนิดตายลอยเกลื่อนอยู่ในลำคลองสินปุนเป็นจำนวนมาก คาดว่า สาเหตุเนื่องมาจากมีน้ำเสียของโรงงานปาล์ม ปล่อยลงสู่ลำคลอง</p> <p>สอบถาม นายไพยนต์ แก้วกายาน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 6 ต.สินปุน ทราบว่า เหตุการณ์ปลาตายในลำคลองดังกล่าว <u>เกิดขึ้นมาประมาณ 3 วันที่ผ่านมา</u> หลังจากที่ฝนตกลงมาอย่างต่อเนื่อง ตอนแรกๆ ก็เห็นน้ำในลำคลองเริ่มเปลี่ยนสีเป็นลักษณะสีดำขุ่นมัว จากนั้นก็พบว่า มีปลาเริ่มลอยตายขึ้นมาเหนือน้ำจำนวนมาก ทำให้ชาวบ้านที่ทราบข่าวแห่ลงไปจับปลาเพื่อนำมาเป็นอาหาร ส่วนบางคนก็ไม่กล้ากินก็นำไปขาย ตามท้องตลาด</p> <p>นายไพยนต์ กล่าวอีกว่า ส่วนสาเหตุที่ปลาในลำคลองซึ่งมีอยู่จำนวนมาก ลอยตายขึ้นมาเหนือน้ำ คาดว่า <u>ได้มีการปล่อยน้ำเสียมาจากโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มในพื้นที่ อ.ลำทับ ซึ่งอยู่ทางตอนบนของลำคลอง</u></p> <p>คาดว่าในอีก 3 วัน น้ำเสียดังกล่าวก็จะไหลลงสู่แม่น้ำตาปี จ.สุราษฎร์ธานี ด้วย</p>	<p>นายไพยนต์ ได้แจ้งไปยังอำเภอเขาพนมให้เข้ามาตรวจสอบ พร้อมเก็บตัวอย่างน้ำพิสูจน์ไปแล้ว แต่จนถึงขณะนี้ยังไม่มีความคืบหน้า แต่อย่างไรก็ตามจึงอยากให้ผู้เกี่ยวข้องมาดูแลโดยด่วน เพราะสร้างความเดือดร้อนให้ชาวบ้านที่ใช้น้ำในลำคลองดังกล่าวหลายหมู่บ้าน</p>	<p>“ชาวบ้านร้องปลาตายเกลื่อนคลองสินปุน - คาดเกิดจาก รง.สกัดปาล์มปล่อยน้ำเสีย”, ผู้จัดการออนไลน์, 29 กุมภาพันธ์ 2551</p> <p>“เก็บตัวอย่างน้ำทำปลาตายตรวจพิสูจน์” ผู้จัดการออนไลน์, 29 กุมภาพันธ์ 2551</p>
<p>12 กุมภาพันธ์ 2551</p>	<p>ลำน้ำแม่ควา บริเวณหน้าฝายน้ำล้นบ้านบวกครกน้อย ตำบลหนองป่าครั่ง ในตัวเมืองเชียงใหม่</p>	<p>ชาวบ้านส่วนใหญ่เชื่อว่าน้ำเน่าเสียครั้งนี้ น่าจะมาจากโรงงานผลิตสุราพื้นบ้าน ที่อยู่บริเวณต้นน้ำ ลักลอบปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำ เนื่องจากมีกลิ่นเหม็น คล้ายกับสาเหล้ม ทำให้ปลาขาดออกซิเจนหายใจ ซึ่งมักจะเกิดขึ้น ในช่วงวันหยุดเป็นประจำและเกิดขึ้นทุกปี</p>	<p>แม้ว่าจะเรียกร้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ยังไม่ใครมาเข้ามาแก้ไข เจ้าหน้าที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 1 เก็บตัวอย่างน้ำ เบื้องต้นผลการตรวจค่าบีโอดีของน้ำ มีคุณภาพต่ำมาก แค่ 0.8 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งเกณฑ์เฉลี่ยมาตรฐานจะอยู่ที่ 5 มิลลิกรัมต่อลิตร ส่วนสารปนเปื้อนที่ทำให้ปลาตาย จะทราบผลในอีก 7 วัน</p>	<p>“ปลาตายเกลื่อนลำน้ำเชียงใหม่” โพสต์ทูเดย์, 12 กุมภาพันธ์ 2551, “จนท.เก็บน้ำแม่ควาเชียงใหม่ไปตรวจ คาด 7 วันทราบผลเหตุปลาตาย” ผู้จัดการออนไลน์, 12 กุมภาพันธ์ 2551</p>
<p>10 กุมภาพันธ์ 2551</p>	<p>แม่น้ำปราจีนบุรีหลังตลาดท่าตุม ต.ท่าตุม ต.บ้านทาม ต.ศรีมหาโพธิ อ.ศรีมหาโพธิ จ.ปราจีนบุรี เป็นระยะทางไกลกว่า 10 กม.</p>	<p>ปลา / กุ้งธรรมชาติลอยหัวเกยตลิ่งหาออกซิเจนในแม่น้ำปราจีนบุรีจำนวนมากมหาศาลทั้งลำน้ำ ปรากฏการณ์ที่พบน้ำเสียแล้วปลาน้ำลึก อาทิ ปลาลิ้นหมา ปลาผิวน้ำ / กุ้งแม่น้ำธรรมชาติเกยตลิ่งลอยหัวนี้มักเกิดช่วงวันศุกร์ต่อเนื่องวันเสาร์และอาทิตย์ที่เป็นวันหยุดราชการ</p> <p>จากการสอบถามแล้วชาวบ้านเชื่อไม่นำมาจากการโรยยาเบื่อปลา</p>	<p>นายจำรูญ สวยดี รักษาการประธานคณะกรรมการลุ่มน้ำบางปะกงและโตนเลสาป ได้ลงเรือท้องแบนกรมชลประทาน พร้อมกับเจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม (</p>	<p>“สัตว์น้ำลอยตายแม่น้ำปราจีนบุรีจำนวนมาก” ทีมข่าว INN News, 10 กุมภาพันธ์ 2551</p>

		/ กุ้งเนื่องจากปริมาณน้ำในแม่น้ำที่มากและระยะทางน้ำที่ยาวกว่า 10 กม. นี้พิจารณาเมื่อกุ้งไม่นำครอปคลุมถึง ยังพุ่งเป้าโรงงาน <u>อุตสาหกรรมซึ่งต้องตรวจพิสูจน์</u>	ส.อบต.) ในการเก็บตัวอย่างน้ำ นำ ตัวอย่างกุ้งแม่น้ำ – ปลา เพื่อพิสูจน์ <u>หาสาเหตุสัตว์น้ำตายมาจากเหตุใด</u>	
6 กุมภาพันธ์ 2551	ทะเลสาบสงขลาในพื้นที่ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง	ชาวบ้านที่ทำอาชีพประมงในพื้นที่ริมชายฝั่งทะเลสาบสงขลาหาปลาได้น้อยมากกว่า 3 เดือนแล้ว เพราะน้ำในทะเลมีสภาพขุ่น ซึ่งชาวบ้านจะต้องประสบกับภาวะดังกล่าวเป็นประจำทุกปี เริ่มจากเดือนพฤศจิกายน ยาวไปถึงเดือนเมษายน เป็นระยะเวลารวมกว่า 5 เดือน หากมีการเปิดปากกระวะ ก็จะสามารถแก้ปัญหาเรื่องน้ำในทะเลสาบขุ่นได้ เพราะน้ำได้มีการหมุนเวียน ล่าสุด น้ำในทะเลสาบสงขลาริมชายฝั่งอำเภอปากพะยูนแทบจะกลายเป็นทะเลน้ำจืดตลอดทั้งปี ซึ่งเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้ปริมาณปลาในทะเลมีจำนวนน้อยและพันธุ์ปลาลาชนิดเริ่มสูญพันธุ์		“ประมงพื้นบ้าน ทะเลสาบสงขลา ครัวเรือนน้ำขุนกระทบ อาชีพหาปลา” ผู้จัดการออนไลน์, 6 กุมภาพันธ์ 2551
29 มกราคม 2551 เวลา 08.00 น.	คลองระบายน้ำเลียบบถนนสาย เอ ซึ่งเป็นที่พักน้ำใช้ที่ระบายมาจากในเขตของเคหะบางพลี ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 2 ไร่ ความยาวประมาณ 1 กิโลเมตร ก่อนที่จะระบายลงสู่คลองเจริญราช	มีปลาจำนวนมากลอยขึ้นมาเต็มคลองระบายน้ำ เลียบถนนลาดห้วย ซึ่งอยู่ด้านหลังเทศบาลตำบลบางเสาธง ทำให้ชาวบ้านแห่กันจับปลาใส่กระสอบกลับบ้านกันจำนวนมาก	นายนพคุณ ไตรวรรธน์ รองนายกเทศมนตรีตำบลบางเสาธง พร้อม นายประเทือง กอบกุลต ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขเทศบาล ได้เดินทางมาตรวจสอบสาเหตุของปลาที่ลอยขึ้นมาเหนือน้ำจำนวนมาก พร้อมกับกล่าวว่า <u>คลองดังกล่าวไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนิคมอุตสาหกรรมบางพลีแต่อย่างใด แม้ว่า</u> <u>จะอยู่ติดกันก็ตาม เนื่องจากว่าน้ำเสียที่ปล่อยจากโรงงานอุตสาหกรรม ที่</u> <u>ผ่านการบำบัดแล้ว จะปล่อยลงสู่</u> <u>คลองหัวเกลือ ดังนั้น น้ำที่ปล่อยจาก</u> <u>โรงงานอุตสาหกรรม จะมาลงในคลอง</u> <u>ดังกล่าวจึงเป็นไปได้ คาดว่า น่าจะ</u> <u>เป็นพวกหาลปลา นำรากไม้ที่ชื่อว่าโร</u> <u>ดิน ซึ่งมีคุณสมบัติทำให้ปลาขาด</u> <u>อากาศหายใจ จึงต้องลอยตัวขึ้นผิวน้ำ</u> <u>ซึ่งการกระทำของบุคคลดังกล่าวนี้</u>	“ปลาตายเต็มคลอง เลียบ ถ.ลาดห้วย” เนชั่น, 31 มกราคม 2551

			<p>ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมาย</p> <p>หากพบว่าใครเป็นคนทำก็จะดำเนินคดีตามกฎหมาย และขอเตือนประชาชนว่าอย่านำประชาชนว่า อย่านำปลาที่จับได้ไปบริโภค เนื่องจากยังไม่แน่ใจว่าจะมีสารปนเปื้อนซึ่งเป็นอันตรายต่อร่างกายปนอยู่ด้วยหรือไม่ ในเบื้องต้น จะเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อไปตรวจสอบอย่างละเอียดเพื่อหาสาเหตุของปลาลอยขึ้นมาเหนือน้ำในครั้งต่อไป</p>	
31 มกราคม 2551	ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา	<p>นางมณฑิพย์ ศรีรัตนา ทาบุญกานอน อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) กล่าวหลังจากลงพื้นที่ติดตามผลการดำเนินงานแก้ไขปัญหาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาว่า พบปัญหาในพื้นที่ถึง 18 ประเด็นซึ่งเป็นตัวเลขที่น่าตกใจ โดยพบว่า 1.พื้นที่ป่าไม้บริเวณต้นน้ำเสื่อมโทรมและลดลง 2.พื้นที่ป่าชายเลนและป่าพรุถูกทำลายอย่างต่อเนื่อง 3. การชะล้างพังทลายของหน้าดินและทะเลสาบตื้นเขิน 4.สัตว์ที่หายากและใกล้สูญพันธุ์มีจำนวนลดลง 5.การใช้ที่ดินไม่เหมาะสมกับศักยภาพ ขาดการวางแผนการใช้ที่ดิน 6.การขาดแคลนการจัดการน้ำแบบบูรณาการ 7.การสูบน้ำจากทะเลสาบมีมากจนการรุกคืบน้ำเค็มรุนแรง 8.การนำน้ำบาดาลมาใช้จนเกินศักยภาพ 9. อุทกภัยในพื้นที่รุนแรงขึ้น 10.การทำประมงด้วยเครื่องมือผิดวิธี 11.ระบบบำบัดน้ำเสียมีจำกัด 12.ปัญหาน้ำเสียจากฟาร์มสุกร ฟาร์มกุ้ง ชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรม 13.ปัญหาการกำจัดขยะมูลฝอยไม่ถูกสุขลักษณะ 14.คุณภาพน้ำในคลองเสื่อมโทรม 15. ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านถูกกลืน 16.เครือข่ายการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมขาดความเข้มแข็ง 17.ขาดการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และ 18.การบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพ</p>	<p>ทส.มีการตั้งคณะกรรมการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเพื่อทำแผนแม่บทเร่งรัดการพัฒนาแหล่งทรัพยากรตามที่ได้มีมติคณะรัฐมนตรี (ครม.) เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2545 โดยให้ ทส. ทำแผนแม่บทโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาให้คืนสภาพความสมบูรณ์มากที่สุด</p>	<p>"18 ปัญหาใหญ่ทะเลสาบสงขลา "เอ็นจีโอ"เสนอท้องถิ่นร่วมแก้"มติชน, 31 มกราคม 2551</p>
17 มกราคม	คลองสาธารณะ ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง จ.	ประชาชน หมู่ 5 หมู่ 6 และหมู่ 9 จำนวน 25 คน ได้รับความ	นายสมเกียรติ สังข์ขาวสุทธิรักษ์ ปลัด	"ไวยฟาร์มกุ้งปล่อย

2551	พังงา	<p>เดือตร้อนเนื่องจากฟาร์มเพาะพันธุ์ลูกกุ้งขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ในพื้นที่ ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง ปล่อยน้ำเสียซึ่งมีสภาพเป็นน้ำเค็มลงสู่คลองสาธารณะ ไม่สามารถใช้น้ำจากลำคลองท่าเกษตร เพาะพันธุ์ อยางพาราและปลูกพืชสวนครัว</p> <p>นายณรงค์ พลีการ อายุ 38 ปี อาชีพเพาะพันธุ์กล้วยพารา กล่าวว่า ใช้น้ำในลำคลองมารดต้นกล้วยซึ่งได้ผลดีมาตลอด แต่ มาระยะหลังปรากฏว่าใบจะหลุดร่วง และต้นเริ่มเฉาตาย เมื่อนำ น้ำไปขอตรวจที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งพังงา ปรากฏว่า น้ำในลำคลองมีค่าความเค็มสูงมาก จึงร่วมกันเดินทางมาร้องเรียน เพื่อให้ทางจังหวัดแก้ไข ผู้ที่กระทำความผิดต้องชดใช้ค่าเสียหาย ให้ผู้ได้รับความเดือดร้อนด้วย</p>	จังหวัดพังงา ได้รับหนังสือร้องเรียน และจะเร่งหารือกับฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวแล้ว	ของเสีย ชาวสวน พังงาบุกร้องปลัดจว." มติชน, 17 มกราคม 2551 ปีที่ 31 ฉบับที่ 10904
19-26 ธันวาคม 2550	บริเวณคูกน้ำปราจีนบุรี ตั้งแต่ ต.ท่างาม ถึง วัด ศรีมงคล อ.เมืองปราจีนบุรี	<p>คุณภาพแม่น้ำปราจีนบุรี ต้นน้ำลุ่มน้ำบางปะกง ณ วันที่ กำลังอยู่ ภาวะเสี่ยง หลังเกิดเหตุน้ำเน่าเสีย ทำให้สัตว์น้ำ ตายเกลื่อน โดยเฉพาะกระชังปลาของเกษตรกรได้รับความเสียหายอย่างหนัก สาเหตุของน้ำเน่าและปลาตายในแม่น้ำปราจีนบุรีเกิดขึ้นจากการ เปิดท่อระบายน้ำที่รองรับน้ำจาก ต.บางบริบูรณ์ ต.ดงขี้เหล็ก ต. โนนหอม อ.เมืองปราจีนบุรี น้ำจากท่อระบายน้ำเป็นน้ำเสียจาก <u>ชุมชน โรงเลี้ยงหมู พื้นที่นาและมีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่หลาย โรง ในช่วงเวลาเดียวกัน มีการยกบานประตูระบายที่ประตูระบาย น้ำคลองบางไผ่ ซึ่งรองรับน้ำมาจากคลองสัมพันธ์และคลองประจัน ตะคาม และประตูระบายน้ำท่าแห จากคลองช่องแคบ บ้านช่อง แคบ หมู่ที่ 8 ต.ประจันตะคาม อ.ประจันตะคาม จ.ปราจีนบุรี</u> พร้อมกันโดยเปิดสูงกว่า 1 เมตร เพื่อระบายน้ำให้เกษตรกรนา ข้าวเก็บเกี่ยวผลผลิต</p> <p><u>น้ำเน่าที่เก็บกักหมักหมมนานมากกว่า 8 เดือน จากพื้นที่นาที่ สะสมยาฆ่าแมลง สารเคมีและหญ้าเน่า ทะลั้กสู่มแม่น้ำ น้ำในแม่น้ำ ปราจีนบุรีซึ่งขณะนั้นออกซิเจนลดต่ำอยู่แล้ว ไม่สามารถเจือจาง น้ำเน่าที่ปล่อยมาจากคลอง</u></p> <p>จากเหตุการณ์น้ำเน่าเสียในแม่น้ำปราจีนบุรีในครั้งนั้นประเมินว่าผู้ เลี้ยงปลากระชังกว่า 64 ราย ขาดทุนรายละไม่ต่ำกว่า 1 ล้านบาท</p>	<p>เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ชาวประมง พื้นบ้านไปหาหรือศูนย์พัฒนากิจกรรม ภาคพลเมืองปราจีนบุรี ซึ่งเคยทำ หน้าทีประสานงานให้กับภาค ประชาชนในการแก้ปัญหาแม่น้ำใน คลองสารภี ต.วัดโบสถ์ อ.เมือง ปราจีนบุรี จนประสบความสำเร็จ มาแล้ว</p> <p>นอกจากนี้กลุ่มผู้เลี้ยงปลากระชัง อ. บ้านสร้าง จ.ปราจีนบุรี เคยประสบ ปัญหาแม่น้ำเน่าเสียเช่นกัน ได้เข้า ช่วยเหลือกลุ่มผู้เลี้ยงปลากระชังใน เขต อ.เมืองปราจีนบุรี</p> <p>ภาคประชาชนประสานไปยังกรม ควบคุมมลพิษนำเครื่องวัดคุณภาพน้ำ ไปติดตั้งเพิ่มเติมที่วัดสง่างาม ต.ท่า งาม อ.เมืองปราจีนบุรี เพื่อเป็น เครื่องมือให้ทางชลประทานควบคุม การเปิดปิดประตูน้ำ และติดต่อนการ เเคหะแห่งชาติ ซึ่งเคยมีประสบการณ์</p>	<p>"ปลุกพลังชาวปราจีน ๙ ล้าง"น้ำเน่า-ปลา ตาย" มติชน, 16 มกราคม 2551 ปีที่ 31 ฉบับที่ 10903</p> <p>"ปราจีนบุรีระดมก๊น แก้ไขปัญหาแม่น้ำบาง ปะกงเน่าเสีย" ทีมข่าว INN News, 4 มกราคม 2551</p>

		<p>ขณะที่สัตว์น้ำในแม่น้ำได้รับความเสียหายไม่สามารถประมาณค่าได้</p> <p>ความตายของปลาและสัตว์น้ำในแม่น้ำปราจีนบุรี นำไปสู่ข้อขัดแย้งระหว่างกลุ่มเกษตรกรปลูกข้าวกับผู้เลี้ยงปลากระชัง กลุ่มผู้เลี้ยงปลากระชังเชื่อว่า น้ำเน่ามาจากนาข้าว ขณะเดียวกัน หากเกิดน้ำเน่าเสียซ้ำซ้อนต่อเนื่องจะเกิดผลกระทบการนำน้ำดิบจากแม่น้ำปราจีนบุรีไปกรองเป็นน้ำประปา</p> <p>หน่วยงานของราชการ เริ่มหันมาจับจ้องกรณีที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปใช้เป็นข้ออ้างควรจัดสร้างเขื่อนห้วยโสมง อ.นาดี จ.ปราจีนบุรี บนอุทยานแห่งชาติทับลาน กับปางสีดา เป็นพื้นที่แหล่งต้นน้ำที่สำคัญของภาคตะวันออก</p>	<p>การแก้ปัญหาหน้าเน่าเสียจากการหมักหมมของซากพืชซากสัตว์ที่อ่างเก็บน้ำแม่ฆาน อ่างเก็บน้ำแม่แรม อ่างเก็บน้ำแม่จิว อ.เด่นชัย จ.แพร่ โดยใช้จุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพ (Effective Micro-organism, EM) หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าอีเอ็ม จนทำให้คุณภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำดีขึ้น เข้ามาช่วยเหลือแก้ปัญหาหน้าเน่าในแม่น้ำปราจีน</p> <p>การเคหะแห่งชาติได้สนับสนุนอีเอ็มมากกว่า 80,000 ลิตร โดยได้เทลงในปากคลองท่าแหและคลองบางไผ่ อ.ประจันตคาม จ.ปราจีนบุรี ซึ่งเชื่อมกับแม่น้ำปราจีนบุรี จำนวน 15,000 ลิตร และหัวเชื้ออีก 450 ลิตร และลูกบอลอีเอ็มอีก 5,000 ลูก เมื่อวันที่ 30 ธันวาคมที่ผ่านมา และในวันที่ 3 มกราคม 2551 นำน้ำอีเอ็มจำนวน 60,000 ลิตร ไปเทลงแม่น้ำปราจีนบุรี ตรงบริเวณหน้าโรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร และอีเอ็มชนิดก้อนอีก 3,000 ก้อน ที่ประตูเปิดน้ำท่าแหด้านใน ประตูเปิดน้ำบางไผ่ด้านใน และคลองสัมพันธ์</p> <p>ส่วนเทศบาลเมืองปราจีนบุรีระดมประชาชนมาเก็บปลาทายและขยะ ทำความสะอาดแม่น้ำ และยังจัดเวทีหารือระหว่างเกษตรกรผู้ปลูกข้าวกับชาวประมงเลี้ยงปลาในกระชัง โดยมีเจ้าหน้าที่ชลประทานเป็นตัวกลางเจรจา เมื่อวันที่ 3 มกราคมที่ผ่านมา</p>	
--	--	--	--	--

			<p>โดยทั้งสองฝ่ายเห็นด้วยให้ปรับบานประตูระบายน้ำปล่อยน้ำให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ป้องกันไม่ให้น้ำเน่าเสียทะลักลงสู่แม่น้ำปราจีนบุรีมากเกินไป</p> <p>การระดมพลังของชาวปราจีนบุรีในครั้งนั้นทำให้คุณภาพน้ำของแม่น้ำปราจีนบุรี ปรับสภาพดีขึ้น</p> <p>แต่กระนั้นชาวปราจีนบุรี เห็นว่า <u>ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเพียงการแก้ปัญหาระยะสั้น ในอนาคตหากรัฐบาลไม่ยื่นมือเข้ามารวบวางแผนป้องกันร่วมกับภาคประชาชนแล้ว น้ำในแม่น้ำปราจีนบุรี เชื่อได้ว่าคงมีสภาพไม่ต่างจากแม่น้ำอีกหลายสายในประเทศที่เน่าเสีย กลิ่นเหม็นโชยและกุงปูปลาไม่เหลือให้เห็นอีกต่อไป</u></p>	
15 มกราคม 2551	เกาะยอ อ.เมือง จ.สงขลา	<p>ชาวประมงที่เลี้ยงปลากะพงในกระชังของ ต.เกาะยอ ที่มีอยู่ประมาณ 300 รายรวมกระชังไม่ต่ำกว่า 1,500 กระชัง ประสบปัญหาปลาตาย ในหนึ่งกระชังเหลือปลาประมาณ 200 ตัวจากทั้งหมด 500 ตัวทำให้ชาวประมงบางคนต้องหยุดเลี้ยงหันไปยึดอาชีพเกษตรกรหรือไม่ก็ไปรับจ้างทำงานในโรงงานแทน เพื่อหาเงินมาใช้หนี้และเลี้ยงครอบครัว</p> <p>นายคำรพ เสาวคนธ์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เกาะยอ อ.เมือง จ.สงขลา เผยว่าสาเหตุที่ปลากะพงในกระชังตายเนื่องมาจาก <u>โรงงานอุตสาหกรรมลักปล่อยน้ำเสียในช่วงเวลาฝนตกในปริมาณมาก ทำเรื่อน้ำลึกที่สร้างขวางทางน้ำที่ปากอ่าวทำให้ น้ำที่ถูกั้นไม่ได้ไหลออกทะเลอ่าวไทยตามธรรมชาติ แต่กลับมาไหลวนรอบๆ เกาะยอ น้ำขาดอากาศออกซิเจนที่สูดปลาขาดอากาศออกซิเจนแล้วตาย เชื่อว่าหากสถานการณ์ยังเลวร้าย</u></p>	<p>นายกอบต. เกาะยอได้ทำหนังสือไปยังอุตสาหกรรมจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว ให้ช่วยแก้ปัญหา น้ำเสียที่ ต.เกาะยอ เพื่อให้อาชีพเลี้ยงปลากะพงดำรงอยู่ แต่จนถึงขณะนี้ ยังไม่ได้รับการแก้ไขจากภาครัฐ</p>	<p>“เกาะยอโวยปลาตาย เกือบ-นรก.มั่งง่าย”</p> <p>ข่าวสด, 15 มกราคม 2551</p>

		ไปอีกสัก 1 ปี อาชีพการเลี้ยงปลากะพงในกระชัง ต.เกาะยอ จะถึงจุดวิกฤตที่รุนแรง		
17 ธันวาคม 2550	ฝ่ายกันแม่น้ำวัง พื้นที่ตำบลนาแก้ว อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง	ชาวบ้านบ้านดอนมดูล ตำบลนาแก้ว อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปางพากันไปจับปลาที่ลอยตายเป็นแพ ในฝ่ายกันแม่น้ำวังโดยสงสัยว่าสาเหตุที่ปลาตายอาจเกิดจากโรงงานแห่งใดแห่งหนึ่งที่มีอยู่หลายแห่งริมแม่น้ำวังปล่อยน้ำเสียลงไปทำให้ปลาหลายชนิดลอยขึ้นมาตาย	ขณะนี้ยังไม่มีเจ้าหน้าที่หน่วยงานใดเข้าไปตรวจสอบทั้งในเรื่องของน้ำเสียและเรื่องสุขภาพของชาวบ้าน โดยนำห้วงที่ชาวบ้านนำปลาไปบริโภค ซึ่งอาจมีสารพิษตกค้าง และเป็นอันตรายต่อร่างกายด้วย	“พบปลาลอยตายเป็นแพในแม่น้ำวัง คาดรง.ปล่อยน้ำเสีย” ผู้จัดการออนไลน์, 17 ธันวาคม 2550
10 ธันวาคม 2550 (วันที่ปลาตาย)	ริมลำตะคองย่านวัดพลับ และวัดศาลาลอย อ.เมือง จ.นครราชสีมา	เมื่อวันที่ 13 ธ.ค. ผู้สื่อข่าวได้รับการร้องเรียนจากชาวบ้าน และพระสงฆ์ในชุมชนริมลำตะคอง ตั้งแต่ด้านข้างหมู่บ้าน วีไอพี ไปจนถึงด้านหลัง ร.พ.มหาราชนครราชสีมา ผ่านไปยังหลังวัดพลับ จนถึงหลังวัดศาลาลอย ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครราชสีมา ว่าพบปลาลอยลอยอยู่ในน้ำนับพันตัว ส่งกลิ่นเหม็นคลุ้งคลุ้ง มาเป็นเวลา 3 วันแล้ว โดยไม่ทราบสาเหตุว่าเกิดจากสาเหตุอะไร จึงเดินทางไปตรวจสอบพบปลาจำนวนมากตายกันเป็นเบือ และส่งกลิ่นเหม็นคลุ้งในพื้นที่ยังจากนั้นจึงสอบถามไปยัง นายสุทธิโรจน์ กองแก้ว ผอ.โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาลำตะคอง ได้รับการเปิดเผยว่า จากการตรวจสอบของฝ่ายสุขาภิบาล สำนักงานช่าง เทศบาลนครนครราชสีมา ทราบว่าปลาที่ตายเกิดจากการขาดออกซิเจนในน้ำ สาเหตุน่าจะเกิดจากโรงงานน้ำแข็งในบริเวณใกล้เคียง ตั้งอยู่ติดลำตะคอง ล้างทำความสะอาดโรงงาน ทำให้ก๊าซแอมโมเนียที่ใช้ผลิตน้ำแข็งเจือปนลงน้ำตั้งแต่วันที่ 9 ธ.ค.ที่ผ่านมา ส่งผลให้น้ำขาดออกซิเจน จนปลาและสัตว์ในน้ำพากันตาย	ด้านนายอรรถพร กลิ่นทอง อุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า เชิญเจ้าของโรงงานและคนงานมา สอบถาม แต่ทั้งหมดปฏิเสธว่าไม่ได้ล้างโรงงาน และทำให้ก๊าซแอมโมเนียลงสู่ลำตะคอง แต่จากการเข้าตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโรงงานสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอย่างละเอียดอีกครั้งพบว่า มีแอมโมเนียรั่วออกจากโรงงานจริงตามที่ชาวบ้านร้องเรียน จึงสั่งให้โรงงานหยุดการผลิตน้ำแข็งทันที จนกว่าจะแก้ไข	“ก๊าซจากโรงงานน้ำแข็ง-ปลาลอยตายเป็นเบือ” ข่าวสด, 14 ธันวาคม 2550
20 พฤศจิกายน 2550	ทะเลสาบสงขลา	ชาวบ้านที่ประกอบอาชีพอยู่ริมทะเลสาบสงขลา เช่น ทะเลสาบป่า อ.เมือง และ ทะเลน้อย อ.ควนขนุน จ.พัทลุง ร้องเรียนว่า ในช่วงที่มีฝนตกลงมาอย่างต่อเนื่อง ทำให้น้ำฝนได้ ซะล้างสิ่งสกปรก และสารเคมีที่เกษตรกรใช้ฉีดผัก ฉีดหอยเชอร์รี่ ในนาข้าว และเลี้ยงอู่มื่อได้ไหลลงสู่ทะเลสาบ ทำให้ปลาชนิดต่างๆ ที่อาศัย และหากินอยู่ริมทะเลสาบสงขลาหนีออกนอกพื้นที่ไปอยู่ฝั่งอื่น จึงทำให้ตลาดสัตว์น้ำของ จ.พัทลุง ขณะนี้จับได้ค่อนข้างน้อย และในอนาคต น่าเป็นห่วงมากเกี่ยวกับเรื่องสารเคมี เพราะเมื่อน้ำไหลลง	นายบุญญา คงคาลิมน เจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง ได้ออกสำรวจพื้นที่ทะเลสาบสงขลาหลังจากได้รับการร้องเรียน	“ทะเลสาบสงขลาเผชิญวิกฤตสารเคมี” โพสต์ทูเดย์, 20 พฤศจิกายน 2550

		สู่ทะเลสาบ สารเคมีจะลงไปติดกับพวกพืช และสาหร่าย ปลา ก็ไปกัดกินพืช และสาหร่ายเป็นอาหาร ทำให้ปลาเกิดสารพิษสะสม		
5 พฤศจิกายน 2550	บริเวณลำคลองจันทุนรอยต่อระหว่าง ม.3 และ ม.14 ต.ท่าเรือ อ.เมือง นครศรีธรรมราช ชาวบ้านหลายหมู่บ้านได้รับผลกระทบ เนื่องจากลำคลองดังกล่าวนั้นไหลผ่านหลายหมู่บ้าน เชื่อมต่อจากพื้นที่ อ.พระพรหม นครศรีธรรมราช ผ่านพื้นที่ ม.3 , 12 และ 14 ต.ท่าเรือ อ.เมือง ไปออกลำคลองพื้นที่ตำบลบางจาก อ.เมือง และจะไหลออกสู่ทะเลปากน้ำปากนคร อ.เมือง นครศรีธรรมราช	ชาวบ้านแห่จับปลาลอยหัวตายในลำคลองอื้อ สาเหตุมาจากน้ำเสียจากโรงงานน้ำยาฆ่ายารงปล่อยทิ้งลงคลอง มีคราบสารเคมีลอยฟองส่งกลิ่นเหม็นคloy หลายหมู่บ้านได้รับผลกระทบ เบื้องต้นนั้นพบว่าลำคลอง มีคราบสารเคมีลอยอยู่เต็มลำคลอง และส่งกลิ่นเหม็นโชยจนอยู่ตลอดเวลา โดยชาวบ้านระบุว่าอาการของปลาลอยคอกอยู่ในลำคลองดังกล่าวเริ่มตั้งแต่เมื่อวานนี้ (4 พ.ย.50) แต่ไม่มากนัก กระทั่งเช้าวรวันนี้ทั้งปลาเล็กปลาใหญ่ลอยคอกอยู่เหนือน้ำจำนวนมาก ชาวบ้านเห็นดังนั้นจึงได้ลงกันไปจับปลา บางคนนำปลาที่จับได้ไปขาย และบางคนนำไปประกอบอาหารรับประทาน ชาวบ้านรายหนึ่งเปิดเผยว่า สาเหตุที่ทำให้ปลาลอยคอกอยู่เหนือน้ำสืบเนื่องมาจากน้ำเสียทำให้ขาดออกซิเจนจึงไม่สามารถทนอยู่ได้ ซึ่งเหตุการณ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นมาแล้วนับ 10 ปี ส่วนมากจะเกิดขึ้นช่วงหน้าแล้ง แต่ในปีนี้เกิดขึ้นช่วงหน้าฝนและถือว่ารุนแรงที่สุด เพราะที่ผ่านมามีปลาส่วนใหญ่ที่ตายจะเป็นปลาตัวเล็ก ๆ แต่ครั้งนี้ปลาตัวใหญ่ขนาดประมาณ 1 กก.ขึ้นไปยังไม่สามารถทนได้และลอยคอกเป็นจำนวนมาก สำหรับคลองจันทุนนั้นเป็นสายน้ำที่ชาวบ้านใช้อุปโภคบริโภคมาอย่างยาวนาน และใช้ในด้านกรเกษตรมาหลายชั่วอายุคน กระทั่งเมื่อมีโรงงานน้ำยาฆ่ามาตั้งเหนือลำน้ำปล่อยน้ำเสียลงคลอง ทำให้น้ำในลำคลองดังกล่าวเน่าเสีย จนชาวบ้านไม่สามารถทำประโยชน์อะไรได้มานานนับ 10 ปี สภาพสิ่งแวดล้อมก็เสียหายอย่างน่าเป็นห่วง	สาเหตุสำคัญที่ไม่มีการเข้ามาดูแล และแก้ไข คือบริเวณเหนือน้ำมีโรงงานน้ำยาฆ่ายารงปล่อยสารเคมี หรือน้ำเสียจากโรงงานลงในลำคลอง ชาวบ้านได้ร้องเรียนมาแล้วเมื่อหลายปีก่อนก็ยังไม่มีการเข้ามาดำเนินการ อย่างเป็นทางการ ทำแบบผ่านไปที่ ซึ่งจนถึงขณะนี้ชาวบ้านก็ยังเดือดร้อนเหมือนเดิม นายแพทย์นพพร ชื่นกลิ่น นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราชเปิดเผยว่า ได้ส่งเจ้าหน้าที่ประสานกับสำนักงานประมงจังหวัดนคร เพื่อ นำปลาที่ตายในคลองดังกล่าวมาตรวจหาสาเหตุการตายที่ชัดเจนว่าตายจากสารเคมีหรือตาย จาก อุณหภูมิในคลองผิดปกติเพราะมีภาวะฝนตกหนักติดต่อกันมาเกือบเดือนแล้ว แต่เบื้องต้นก็ต้องขอประกาศเตือนประชาชนว่าอย่าได้นำปลาไปทำเป็นอาหารกิน เพื่อความปลอดภัยก่อนจะตรวจสอบสาเหตุการตายที่ชัดเจน เพราะอาจจะเป็นอันตรายแก่ผู้ที่บริโภคเข้าไปได้	“โรงงานปล่อยน้ำเสีย เมืองคอนปลาลอยตายเกลื่อน-ชาวบ้านแห่จับปลา” ผู้จัดการออนไลน์ 5 พฤศจิกายน 2550
26 ตุลาคม 2550	เกิดเหตุ 2 แห่ง 1) ลำน้ำแควพระปรัง ต้นน้ำแม่น้ำปราจีนบุรี 2) คลองตาขม พื้นที่หมู่ 5 ต.หนองโพรง อ.ศรีมหาโพธิ์ จ.ปราจีนบุรี	แควพระปรังปลาทายเกลื่อน กลุ่มอนุรักษ์โทษะโรงงานทำน้ำเสีย ขณะอีกแห่งคลองตาขมปลาทายคล้ายกัน อุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี เร่งนำน้ำส่งตรวจ นายสุเทพ เสี่ยมศักดิ์ กลุ่มอนุรักษ์แควพระปรังเปิดเผยว่ามีโรงงานอุตสาหกรรมปล่อยน้ำเสียลงในลำน้ำแควพระปรัง ต้นน้ำแม่น้ำปราจีนบุรี ทำให้หลายพื้นที่ได้รับผลกระทบ ปลา กุ้ง ลอย	กรณีแรก อบต. ย่านรีและกรมควบคุมมลพิษเข้ามาตรวจสอบ กรณีที่สอง อบต. หนองโพรงและวิศวกรอุตสาหกรรม จ. ปราจีนบุรี ได้เดินทางไปยังจุดดังกล่าวแล้ว และพบว่ามีปลาขนาดเล็กลอยตายอยู่เป็น	“ปลาทายเกลื่อนกลุ่มอนุรักษ์แควพระปรัง โทษะโรงงานทำน้ำเสีย” ผู้จัดการออนไลน์ 26 ตุลาคม 2550

		<p>ตายจำนวนมาก ในพื้นที่ หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 3 และหมู่ที่ 5 ต.ย่านรี อ. กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี</p> <p>หลังเกิดเหตุ นายบุญเทา วงษ์อาษา นายกองค้การบริหาร ส่วนตำบลย่านรี อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี ได้ลงเข้าตรวจพื้นที่ แล้ว โดยเมื่อเวลา 09.00 น.กรมควบคุมมลพิษได้เดินทางไปยังจุดที่เกิดเหตุ ริมแควพระปรัง ที่พบปลา กุ้ง ธรรมชาติตายดังกล่าว ซึ่งเชื่อว่า น้ำเน่าเสียในครั้งนี้มีสาเหตุเกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม ในพื้นที่ ที่มีอยู่จำนวนมากปล่อยน้ำเสียลงมา และชาวบ้านได้เตรียมความพร้อมที่จะต่อต้านโรงงานที่ปล่อยน้ำเสียอย่างถึงที่สุด</p> <p>ขณะเดียวกัน ที่คลองตาชม พื้นที่หมู่ 5 ต.หนองโพรง อ.ศรีมหาโพธิ์ จ.ปราจีนบุรี นายสมบุญ สุนทรศาสตร์ วิศวกร อุตสาหกรรม จ.ปราจีนบุรี ได้รับแจ้งเหตุปลาตายในคลองดังกล่าว จำนวนมาก</p> <p>เบื้องต้นคาดว่า น้ำเสียอาจถูกปล่อยมาจากโรงงาน อุตสาหกรรมในพื้นที่ใกล้เคียง</p>	<p>จำนวนมาก จึงได้เก็บตัวอย่างน้ำในคลองไปตรวจสอบ และจะประสานไปยังโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ดังกล่าว เพื่อขอตรวจสอบต่อไป</p> <p>(เช่นเดียวกับกรณีร้องเรียนอื่นๆ ไม่มีรายงานความคืบหน้าการตรวจสอบว่าเป็นอย่างไร รอเรื่องให้เงียบหายไป)</p>	
24 ตุลาคม 2550	บริเวณสะพานเฉลิมชัย หน้าวัดปากน้ำ ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.ระยอง	<p>ได้มีปลาหลายชนิดทั้งใหญ่และเล็ก รวมทั้งกุ้ง หอย จำนวนมาก ลอยตายเป็นแพขึ้นมาเหนือน้ำนับแสนตัว ชาวบ้านที่พบเห็นได้ลงไปเก็บปลาและสัตว์ทะเลที่ตายไปบริโภคและไปขายเป็นจำนวนมาก</p> <p>นายณรงค์ หนูดี อายุ 57 ปี อยู่บ้านเลขที่ 9/4 ถนนอดุลย์ธรรมประภาส ต.เชิงเนิน อ.เมือง จ.ระยอง ประธานชุมชนสมุทรเจริญเปิดเผยว่า น้ำทะเลหนุนเข้ามาและดินน้ำที่เสียจากด้านล่างขึ้นมาสู่ด้านบนทำให้ปลาตายออกซิเจน ตายเป็นจำนวนมาก</p> <p>นายสุทร สมเดช อายุ 50 ปี พนักงานดูแลห้องน้ำข้างสะพานเฉลิมชัย กล่าวว่า ตนเป็นพนักงานเฝ้าห้องน้ำที่นี้มา 5 ปี พบเห็นว่าปลาตายอย่างนี้บ่อยเพราะน้ำไหลมาจากแม่น้ำระยองสู่ทะเลปากคลองน้ำทะเลหนุนมีของเสียขยะจากแม่น้ำระยองส่วนทะเลมีน้ำเสียจากพวกแพปลาจึงทำให้ปลาตายสักพักน้ำจะปรับสภาพเหมือนเดิม เป็นอย่างนี้บ่อยแต่ในปีนี้เป็นปีเพิ่งเกิดครั้งแรก</p>	<p>นายพลวัต ชยานุวัชร ผู้ว่าฯ ระยองเปิดเผยว่า เรื่องปลาตายปากคลองใกล้สะพานเฉลิมชัยได้รับแจ้งแล้วได้สั่งการให้ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเล อ่าวไทยฝั่งตะวันออก ให้มาตรวจสอบว่าเป็นน้ำเสียจากแหล่งน้ำโรงงาน บ้านเรือน การชำระล้างสกปรกแพปลา จะไปดูเป็นพิษหรือไม่</p> <p>ช่วงนี้ระบายน้ำมากจากอ่างเก็บน้ำต้องตรวจสอบทุกชั้นตอน และขอเตือนชาวบ้านอย่าเอาปลาสัตว์ทะเลไปบริโภคต้องทำให้สุก</p>	“น้ำระยองเน่าปลาตายชาวบ้านแห่หน้าสัตว์น้ำไปกิน” เนชั่นทันข่าว, 24 ตุลาคม 2550
28 กันยายน 2550	บริเวณรอบอ่าวตากวน เมืองมาบตาพุด จังหวัดระยอง	เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองมาบตาพุด จังหวัดระยอง เข้าตรวจสอบบริเวณเพาะเลี้ยงหอยแมลงภู่ กลุ่มประมงพื้นบ้านอ่าวตากวน		“น้ำมัน รง.ผลิตไฟฟ้ามาบตาพุด รั่ว! ทำ

		<p>หลังน้ำมันดีเซล จากโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้า นิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด รั่วไหลลงทะเลเมื่อวานนี้ พบหอยแมลงภู่น่าตายเป็นจำนวนมาก เกษตรกรจึงไม่สามารถเก็บหอยขายได้ เนื่องจากมีกลิ่นน้ำมัน</p> <p>เกษตรกร กล่าวว่า เหตุการณ์ลักษณะนี้เกิดขึ้นเป็นประจำ ทำให้ปลาและสัตว์น้ำ บริเวณรอบอ่าวตากวนเริ่มสูญหายและมีปริมาณลดลง</p>		<p>หอยแมลงภู่น่าตายเพียบ” ผู้จัดการออนไลน์, 28 กันยายน 2550</p>
<p>4 กันยายน 2550</p>	<p>ถนนสายอยุธยา – นครหลวง ในเขต ต.นครหลวง อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา</p> <p><i>(กรณีมลพิษจากสารเคมีเกษตร)</i></p>	<p>นายทองแรม ศีลวัตร ประมงจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เปิดเผยว่า สาเหตุที่ปูนาจำนวนมาก พากันเดินชกแถวข้ามถนนสายอยุธยา – นครหลวง ในเขต ต.นครหลวง อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา เมื่อปลายเดือนสิงหาคม ที่ผ่านมา น่าจะเกิดจาก 2 สาเหตุ คือ การอพยพย้ายถิ่นไปยังแหล่งน้ำสะอาดกว่า และคุณภาพน้ำจากการเกิดการหมักหมมของวัชพืช การชะล้างหน้าดิน ทำให้น้ำด้อยคุณภาพ และท่วมแหล่งที่อยู่อาศัยของปูนา ทำให้เกิดการอพยพย้ายถิ่น ซึ่งปกติแล้วปูนาจะอาศัยอยู่ในรู แต่เมื่อเกิดน้ำท่วมจึงต้องหาวิธีเอาตัวรอดไปอยู่ที่แห่งใหม่ โดยเฉพาะแม่น้ำป่าสักซึ่งเป็นแหล่งน้ำสะอาด</p> <p>นายวิเชียร พวงลำเจียก ประธานกลุ่มเกษตรกรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กล่าวว่า การใช้ยาฆ่า ปูนา สำหรับนาข้าวมีอยู่จริงและหลายยี่ห้อ แต่การใช้ยาหรือสารเคมีฆ่าปูนา จะทำให้ปูนาตายในทันที และกรณีดังกล่าวไม่น่าจะเกิดจากการใช้ยาฆ่าปูนา แต่น่าจะมีสาเหตุมาจากน้ำด้อยคุณภาพและท่วมที่อยู่อาศัยของปูนา ซึ่งการใช้สารเคมีกำจัดแมลงจะซึมเข้าไปตามลำต้นสู่ยอดข้าว ซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคด้วย</p>	<p>นายประวุฒิ ตั้งจัญชัย อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำหนังสือถึงปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ อย 0028(1)/912 ลงวันที่ 3 กันยายน 2550 เรื่องรายงานข่าวปูนาอพยพหนีจากนาข้าวที่เป็นมลพิษ เนื่องจากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม สั่งการให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตรวจสอบกรณีข่าวปูนาอพยพหนีนาข้าวที่เป็นมลพิษ ว่าเกิดจากภาคอุตสาหกรรมหรือไม่ ซึ่งเมื่อวาน (3 กันยายน 2550) ที่ผ่านมาอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบ และพบว่าบริเวณดังกล่าว ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีน้ำทิ้งจากโรงงานติดบริเวณดังกล่าว จึงไม่ใช่ผลมาจากโรงงานอุตสาหกรรม และได้สอบถามนายผดุง นรสิงห์ เกษตรกรที่ทำนาใกล้เคียง สรุปได้ว่า เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2550 มีฝนตกชุกน้ำท่วมนาข้าว จึงอาจหนีไปหาสถานที่ที่เหมาะสม</p>	<p>“ประมงจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เชื่อว่าการอพยพของปูนาจำนวนมาก น่าจะมาจากคุณภาพน้ำด้อย และการย้ายถิ่นฐานไปที่อื่น”</p> <p>สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์, 4 กันยายน 2550</p>
<p>27 สิงหาคม</p>	<p>คลองบางฝาง ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.</p>	<p>ผู้สื่อข่าวได้รับแจ้งจากประชาชนชาวบางพลี ว่ามีปลาจำนวนมาก</p>	<p>ในวันเดียวกัน นายเรวัต ล้อมเมตตา</p>	<p>“ผู้ว่าฯ สมุทรปราการ</p>

2550	สมุทรปราการ	<p>ลอยตายในคลองบางฝาง ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ คาดว่าจะเกิดจากโรงงานปล่อยน้ำเสีย จึงได้เดินทางไปพิสูจน์ พบว่าเป็นคลองสาธารณะ มีชาวบ้านพักอาศัยจำนวนมาก ภายในคลองนั้นเต็มไปด้วยปลานานาชนิดลอยตาย</p> <p>นางผาด ตีมาก อายุ 66 ปี ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ริมคลอง เปิดเผยว่าอาศัยอยู่ที่นี้มา 20 กว่าปี ตอนยังไม่มีโรงงานสร้าง น้ำในคลองใสมาก สามารถลงไปอาบน้ำได้ แต่ต่อมามีโรงงานชุบเหล็กมาสร้างพบว่าน้ำในคลองเริ่มเน่าเสีย โดยแต่ละสัปดาห์โรงงานจะปล่อยน้ำเสียมา 3-4 ครั้ง ปัจจุบันไม่มีใครกล้าลงไปอาบน้ำในคลองเพราะเกรงว่าจะมีฝิ่นคั่นตามตัว เนื่องจากน้ำในคลองมารัดต้นไม้ต้นไม้ก็จะเหี่ยวเฉาตาย ก่อนหน้านี้ทางเรือนจำกลางสมุทรปราการนำนักโทษมาช่วยนำผักตบชวาในคลองออกปรากฏว่านักโทษต่างมีฝิ่นคั่นตามเนื้อตัวทุกคน ส่วนเรื่องปลาตายในคลองนั้นมีมานานแล้ว และเคยแจ้งหนังสือไปยังเทศบาลตำบลบางพลี 3-4 ครั้งแล้ว ก็มีเจ้าหน้าที่จากเทศบาลมาลงเรือดูในลำคลอง แต่ก็ไม่มีอะไรคืบหน้า</p> <p>ด้านนายอนุวัฒน์ เมธีวิบูลวุฒิ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ หลังทราบเรื่องดังกล่าวได้สั่งการให้ นายนิพนธ์ เลิศศรีสุวัฒนา นายอำเภอบางพลี ลงตรวจสอบหาข้อมูล และจะลงพื้นที่อีกครั้งเพื่อเอาผิดกับเจ้าของโรงงาน เพราะสร้างความเดือดร้อนให้กับชาวบ้าน ผู้สื่อข่าวรายงานมาว่า หลังจากนายอำเภอบางพลี ส่งเจ้าหน้าที่มาตรวจสอบ พบว่ามีปลาเน่าตายในคลองจำนวนมาก จากนั้นเจ้าหน้าที่ของอำเภอได้เข้าไปตรวจสอบพร้อมผู้สื่อข่าวที่หน้าโรงงาน พบว่าโรงงานดังกล่าวชื่อ บริษัท วีพีพี การชุบ จำกัด ที่อระบายน้ำด้านหน้าโรงงานซึ่งต่อเชื่อมกับคลองดังกล่าว เต็มไปด้วยคราบน้ำมัน ลักษณะคล้ายสารกัดกร่อน</p> <p>ต่อมาได้มีเจ้าหน้าที่สาธารณสุข อบต.บางพลีใหญ่ ได้เดินทางมาตรวจสอบ และแสดงสีหน้าไม่พอใจพร้อมกับพูดว่า “โรงงานบริษัท วีพีพี การชุบ จำกัด มีมาตรฐานในการบำบัดน้ำเสีย ถ้าชาวบ้าน</p>	<p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นายสมพล รัตนภิบาล หัวหน้าฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ และเจ้าหน้าที่ อบต.บางพลีใหญ่ ได้เข้าไปตรวจสอบในโรงงานดังกล่าวพบว่าเป็นโรงงานชุบโลหะ โดยมีนายวี สดเจริญ เป็นเจ้าของโรงงาน</p> <p>นายเรวัต กล่าวว่า จากการตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของโรงงานนั้นขาดประสิทธิภาพ และพบรอยรั่วในส่วนรีดตะกอน เนื่องจากมีน้ำสารเคมีประเภทกรดและด่างไหลลงท่อก่อนลงคลองบางฝาง ซึ่งเป็นคลองสาธารณะ ส่งผลให้ประชาชนที่พักอาศัยอยู่ริมคลองได้รับความเดือดร้อน</p> <p>ส่วนหัวหน้าฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า เบื้องต้นนั้นพบว่าโรงงานดังกล่าวมีระบบบำบัดน้ำเสียบกพร่อง ทำให้สารเคมีไหลลงสู่คลอง และได้ทำหนังสือให้เจ้าของโรงงานทำการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้มีสภาพสมบูรณ์ จึงรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบโดยผู้ว่าสั่งให้หยุดดำเนินการในส่วนของการชุบโลหะทันทีเป็นระยะเวลา 15 วัน หากมีการฝ่าฝืนก็จะถูกเพิกถอนใบอนุญาตและดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป</p>	<p>สั่งปิดโรงงานปล่อยน้ำเสีย” เนชั่น, 27 สิงหาคม 2550</p>
------	-------------	--	---	---

		คนไหนขี้ใจ ก็สามารเข้าไปดูในโรงงานได้ตลอดเวลา หรือถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ จะเข้าไปดูระบบบำบัดก็ได้ ก็ให้ทำเป็นหนังสือมา สามารถเข้าไปดูได้" <i>(แยมมาก! เข้าข้างโรงงาน)</i>		
22 กรกฎาคม 2550	ลำน้ำห้วยเหนือ ต.เหนือเมือง อ.เมืองร้อยเอ็ด	<p>เหตุการณ์ลำน้ำห้วยเหนือ ซึ่งเป็นแหล่งรองรับน้ำที่ระบายออกจากท่อระบายน้ำและลำคลองคูเมืองร้อยเอ็ด เกิดเน่าเสียเพราะมีสารบางอย่างไหลลงไป ทำให้ปลาตายเหมิ้นคลุ้งไปทั้งลำห้วย สัตว์เลี้ยงที่เคยลงไปกินน้ำ และชาวบ้านไม่สามารถใช้น้ำได้ เดือดร้อนกันทั่วนั้น</p> <p>ความคืบหน้าเมื่อวันที่ 23 ก.ค. เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เจ้าหน้าที่อุตสาหกรรมจังหวัด เจ้าหน้าที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และเจ้าหน้าที่ประมงจังหวัด ไปตรวจสอบที่มาของสารซึ่งคาดว่าอาจเป็นแอมโมเนีย ซึ่งทำให้คุณภาพน้ำในลำห้วยเหนือเสีย มีออกซิเจนต่ำ ปลาและสัตว์น้ำตาย</p> <p><u>พบว่าสารแอมโมเนียไหลจากห้องเย็น หจก.ร้อยเอ็ดค้าปลา จำกัด</u> อยู่เลขที่ 129 ถนนคชพลาญกต์ บ้านหนอง นาตากร้า หมู่ 11 ต.เหนือเมือง อ.เมืองร้อยเอ็ด ซึ่งใช้เป็นที่เก็บพักปลาและอาหารทะเลเพื่อรอขายใน จ.ร้อยเอ็ดและใกล้เคียง เจ้าหน้าที่จึงไปที่สำนักงาน หจก.ร้อยเอ็ดค้าปลา จำกัด พบในบริเวณดังกล่าวต้องใช้พัดลมขนาดใหญ่ 2 เครื่อง พัดเอากลิ่นแอมโมเนียที่ฟุ้งกระจายออกมา</p> <p>นายกรกฎ ปิยะธัญจารัตน์ อายุ 39 ปี กรรมการ ผู้จัดการ บอกว่า ดำเนินกิจการมากกว่า 22 ปี ใช้สารแอมโมเนียเป็นตัวทำความเย็น เพราะมีคุณภาพทำความเย็นดีและประหยัดกว่าใช้สารอื่น หลังจากระบายปลาออกจากห้องเย็นทั้ง 3 ห้องหมดแล้วได้ปิดห้องเย็นตั้งแต่วันที่ 20 ก.ค. เพื่อให้ข้างซ่อมในวันที่ 23 ก.ค. เนื่องจากท่อส่งสารแอมโมเนียเข้าห้องเย็นมีอายุการใช้งานนานแล้ว</p> <p>เมื่อตอนตีสี่วันที่ 22 ก.ค. ยามแจ้งว่าแอมโมเนียไหลออกจากห้อง</p>	<p>นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ กล่าวว่า สาเหตุเกิดจากสารแอมโมเนียของโรงงานได้ประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการทางกฎหมาย จะเชิญเจ้าของโรงงานมารับทราบข้อกล่าวหา ปลาที่ตายเป็นปลาที่อยู่ในธรรมชาติ ถือว่าเป็นการกระทำผิดตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม ต้องชดใช้ค่าเสียหาย</p> <p>ในขณะที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมจะต้องดำเนินการในกรณีที่ปล่อยมลพิษออกสู่ธรรมชาติ กรมควบคุมมลพิษเป็นเพียงผู้ตรวจสอบหาสาเหตุ ไม่มีอำนาจฟ้องร้องหรือจัดการ ถือเป็นกรณีใกล้เคียงกับเหตุปลาตายที่จ.อ่างทอง และ จ.พระนครศรีอยุธยา คือเป็นการก่อให้เกิดมลพิษกับธรรมชาติ แต่ครั้งนี้มีหลักฐานชัดเจน หากยอมรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายจะทำให้เรื่องง่ายขึ้น</p>	<p>“ห้องเย็นรับผิดชอบ ปล่อยพิษ ทำให้ปลาตาย” หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 24 กรกฎาคม 2550</p>

		<p>เป็นที่ 3 ลงท่อระบายน้ำข้างถนนด้านหน้าซึ่งเชื่อมต่อกับท่อระบายน้ำถนนรอบเมืองร้อยเอ็ด ปลายท่อไปลงที่ลำห้วยเหนือ จึงให้ช่างปิดวาล์วท่อส่งสารแอมโมเนียจากถังสต็อกที่ต่อเข้าไปในห้องเย็นและเมื่อตรวจดูอย่างละเอียด พบว่าท่อหักลงมาพร้อมกับก้อนน้ำแข็งขนาดใหญ่ที่เกาะอยู่ สารแอมโมเนียหายไปกว่า 200 ลิตร ต่อมาหลังจากนั้น 1 วัน จึงทราบข่าวจากสื่อมวลชนว่าน้ำในลำห้วยเหนือเน่า ปลาตายลอยเป็นแพ มีกลิ่นสารแอมโมเนียปนกับกลิ่นเน่าเหม็น ต้องขอโทษชาวบ้านที่เดือดร้อน <u>ไม่มีเจตนาปล่อยสารแอมโมเนียลงน้ำ เป็นอุบัติเหตุขณะรอช่างมาซ่อมแต่ท่อหักก่อน ยินดีแก้ปัญหาตามที่ราชการกำหนด เพื่อให้น้ำในลำห้วยเหนือกลับมาอยู่ในสภาพเดิม รวมทั้งการจัดหาพันธุ์ปลาเพื่อนำมาปล่อยทดแทน</u> ขณะนี้ให้คนงานช้อนเอาซากปลาตายขึ้นจากน้ำตลอดระยะทาง 5 กิโลเมตร จนกว่าจะหมดเพื่อนำไปฝังทำลาย</p>		
<p>24 มิถุนายน 2550</p>	<p>คลองเกาะกุ่ม ซึ่งอยู่ใกล้กับบริเวณเตาเผาขยะและหลุมฝังกลบขยะคลองเกาะผี เทศบาลนครภูเก็ต</p>	<p>น้ำเสียจากกองขยะทำปลากกระชังเกาะกุ่มตายยกกระชัง เสียค่าเสียหายเบื้องต้นมูลค่ากว่า 6 ล้าน เจ้าของเข้าแจ้งความเรียกค่าเสียหายจากเทศบาลนครภูเก็ต นายกษพร้อมช่วยเหลือเบื้องต้น</p> <p>สำหรับเหตุการณ์ปลาในกระชังของกลุ่มชาวบ้านคลองเกาะกุ่ม ซึ่งอยู่ใกล้กับบริเวณเตาเผาขยะ และหลุมฝังกลบขยะคลองเกาะผีได้รับความเสียหาย เนื่องจากมีการปล่อยน้ำเสียจากหลุมฝังกลบขยะลงทะเลโดยไม่ผ่านการบำบัดตั้งแต่วันที่ 22 มิ.ย.ที่ผ่านมา ทำให้ปลาที่เลี้ยงไว้ในกระชัง รวมทั้งหอย และปูของชาวบ้านกว่า 25 ราย ตายยกกระชังเกือบหมดแล้ว</p> <p>นอกจากนี้ ยังพบว่าบริเวณริมฝั่งซึ่งเป็นฝั้งกลบขยะของเทศบาลนครภูเก็ต ได้มีการขุดคุ้ยระบายน้ำเล็กๆ จากบริเวณที่ฝั้งกลบดังกล่าว ซึ่งห่างจากลำคลองประมาณ 700 เมตร ทำให้น้ำที่เกิดจากการทับถมของขยะดังกล่าวไหลลงสู่ลำคลองเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้น้ำในลำคลองมีสีดำและส่งกลิ่นเหม็น</p> <p>ทั้งนี้ หลังจากมีการตรวจสอบและประเมินความเสียหายแล้ว ปรากฏว่า มีไม่ต่ำกว่า 6.5 ล้านบาท เพราะปลาในกระชังที่เลี้ยงไว้ส่วนใหญ่จะสามารถจับขายได้แล้ว แต่กลับมาตายเสียก่อน เช่น ปลากะพงแดง กะพงขาว ปลามัง เป็นต้น และนอกจากนี้ยังส่งผล</p>	<p>สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ประสานกับทางเจ้าหน้าที่ของศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งภูเก็ตมาทำการเก็บตัวอย่างน้ำไปตรวจสอบด้วย ซึ่งก็พบความผิดปกติจริง</p> <p>นอกจากนี้ ยังได้ประสานไปยังเทศบาลนครภูเก็ตให้ทำการปิดคูระบายน้ำดังกล่าวก่อน เพื่อไม่ให้มีน้ำเสียไหลลงไปในลำคลอง ซึ่งก็ได้ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามได้รับแจ้งจากชาวบ้านยังคงมีปลาในกระชังตายเพิ่มอีกจำนวนมาก จึงได้เข้าไปตรวจสอบใหม่พบว่ามีการระบายน้ำอีกหลายจุดที่ยังไม่ได้ปิดทำให้ น้ำเสียยังคงไหลลงทะเล</p> <p>ด้านเทศบาลนครภูเก็ต ได้ส่งเจ้าหน้าที่ลงไปในพื้นที่ จากการตรวจสอบในเบื้องต้นพบว่า ปริมาณ</p>	<p>“น้ำเสียบ่อขยะภูเก็ต พ่นพิษปลาดายยกกระชังเสียหายไม่ต่ำกว่า 6 ล.”</p> <p>ผู้จัดการออนไลน์, 24 มิถุนายน 2550</p>

		<p>ให้ปลาในคลอง ตั้งแต่ตัวเล็กและตัวใหญ่ ซึ่งรวมทั้งปูด้วย ลอยขึ้นมาตายเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะปลากะพงขาวที่มีน้ำหนักถึง 10 กิโลกรัม ปูโพงกลาง น้ำหนักประมาณ 1 กิโลกรัม ปลาชุกติน ปลาทรายและปลาปักเป้า ซึ่งถือว่าเป็นสัตว์น้ำที่ตายยากกว่าปลาชนิดอื่นๆ</p> <p>ด้าน นายสุพัตร เลื่อนแป้น อายุ 42 ปี สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมูลค่าสูง หนึ่งในเจ้าของกระชังเลี้ยงปลาบริเวณคลองเกาะกุ่ม กล่าวว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นสูงมาก เพราะสัตว์น้ำที่เราลงทุนไปนั้นเป็นสัตว์เลี้ยงที่มีมูลค่าสูง ซึ่งหากยังปล่อยให้เป็นเช่นนี้ก็คงจะลำบาก และหมดตัวกันแน่ ที่ผ่านมาก็มีปลาตายทุกวันแต่ครั้งนี้ถือว่ามากที่สุด สาเหตุหลักนั้นก็มาจากขยะที่มีการนำมาฝังกลบเป็นจำนวนมาก และเกิดน้ำเสียไหลลงทะเลโดยที่ไม่ได้มีการบำบัด</p> <p>นายไพเราะ ศุภธากร ประมงจังหวัดภูเก็ต พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ได้ลงตรวจสอบพื้นที่อีกครั้ง หลังจากได้รับแจ้งจากชาวบ้านที่ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ดังกล่าว จากการตรวจสอบเบื้องต้นพบว่าปลาในกระชังและในลำคลองตายเกือบทั้งหมด</p> <p>กลุ่มชาวบ้านได้เข้าแจ้งความร้องทุกข์ไว้กับตำรวจแล้ว เพื่อเรียกค่าเสียหายจากเทศบาล ซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิดน้ำเสียไหลลงทะเล และทำให้ปลาที่เลี้ยงไว้ตายเป็นจำนวนมาก ดังกล่าว</p>	<p>ขยะที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตมีปริมาณสูงขึ้นไปถึง 520 ตันต่อวัน ทำให้ระบบบ่อฝังกลบขยะที่มีอยู่ในปัจจุบันรองรับขยะได้ไม่สมบูรณ์ จำเป็นต้องย้ายการฝังกลบระหว่างบ่อฝังกลบที่มีอยู่ 5 บ่อ เพื่อให้รองรับขยะที่เกิดขึ้นให้ได้ทำให้เกิดปัญหาขึ้น เนื่องจากบ่อฝังกลบขยะที่มีอยู่ 5 บ่อ มี 2 บ่อที่มีปัญหา เนื่องจากฝนตกหนักในช่วงมรสุมระหว่างวันที่ 19-21 มิ.ย.ที่ผ่านมา ทำให้มีปริมาณน้ำในบ่อสูงขึ้น น้ำที่ไหลผ่านแต่ละบ่อลงสู่อ่างบำบัดน้ำเสีย เกิดความเสียหายเนื่องจากคันดิน กั้นน้ำแตกหลายทำให้ น้ำไหลลงสู่ทางระบายน้ำฝน ซึ่งไหลลงทะเล เมื่อทราบเรื่องเจ้าหน้าที่ของทางเทศบาลได้เข้าไปดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนแล้ว</p> <p>เทศบาลจะเข้าไปดูแล โดยตรวจสอบหาข้อเท็จจริงอีกครั้งหนึ่ง โดยในเบื้องต้นเทศบาลจะเข้าไปช่วยเหลือกลุ่มผู้เลี้ยงปลาในกระชังประมาณ 25 ราย เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในเบื้องต้นให้มากที่สุด</p>	
<p>15 พฤษภาคม 2550</p>	<p>คลองบ้านท่ากระดาน หมู่ 10 และหมู่ 15 ต.หนองปลาไหล อ.วังทรายพูน จ.พิจิตร <i>(ผลจากอุทกภัย+นาข้าวมีสารเคมีมาก)</i></p>	<p>พิจิตร - เมืองชาละวันยังอ่วมจากฤทธิ์พายุนตกหนักมายาวนานกว่า 10 วัน ล่าสุดน้ำจากพิษณุโลก-กำแพงเพชรไหลลงท่วมนาข้าวแล้วบางพื้นที่ที่น้ำท่วมขังยาวนาน ทำให้น้ำในทุ่งนาเริ่มเน่าไหลลงคลอง ทำให้ปลาทายเกลื่อน สสจ.ประกาศเตือนในน้ำมีสารเคมีปนเปื้อน ห้ามกินปลาที่ตายผิดปกติ</p> <p>ดร.ปรีชา เรืองจันทร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบความเสียหายจากเหตุน้ำท่วมในพื้นที่ 5 อำเภอ ประกอบด้วย อ.สามง่าม, อ.โพธิ์ประทับช้าง, อ.โพทะเล, อ.วชิร</p>		<p>“น้ำเน่าจากนาข้าว พิจิตรทะลักลงคลองปลาทายเป็นเบือ- สสจ.เตือนห้ามบริโภค” ผู้จัดการออนไลน์, 15 พฤษภาคม 2550</p>

		<p>บารมี และ กิ่ง อ.บึงนาราง เนื่องจากน้ำฝนและน้ำที่ไหลบ่าลงมาจาก จ.พิษณุโลก และ จ.กำแพงเพชร ไหลทะลักเข้า โดยเฉพาะวันนี้ (15 พ.ค.) ความเสียหายขยายเป็นวงกว้างขึ้น นาข้าวถูกท่วมจมน้ำแล้วนับหมื่นไร่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้าวนาปรังที่อายุราว 1 เดือน</p> <p>นอกจากนี้ ต้นข้าวที่จมอยู่ใต้น้ำเริ่มเน่าเหม็น และก่อให้เกิดมลภาวะ ส่งผลให้ปลาในคลองบ้านท่ากระดาน หมู่ 10 และหมู่ 15 ต.หนองปลาไหล อ.วังทรายพูน ตายส่งกลิ่นเน่าเหม็นไปทั้งหมู่บ้าน ชาวบ้านและเด็ก ๆ ต้องช่วยกันเอาสวิงช้อนปลาขึ้นจากน้ำมาเผาทิ้งเพื่อไม่ให้แพร่เชื้อโรคต่อไป แต่ก็มีประชาชนบางส่วนเกิดความเสียดายแล้วนำไปปรุงเป็นอาหารรับประทาน</p> <p>ล่าสุด นายแพทย์ประจักษ์ วัฒนผล นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพิจิตร ได้ส่งนักวิชาการออกเก็บตัวอย่างปลาที่ตายพบสาเหตุมาจากปลาขาดออกซิเจน อีกทั้งน้ำในนาข้าวมีสารเคมีปนเปื้อนเป็นจำนวนมาก ซึ่งขณะนี้มีชาวบ้านนำปลาที่ลอยตายขึ้นมาเพื่อจะปรุงเป็นอาหาร ซึ่งถ้าบริโภคเข้าไปอาจก่อให้เกิดอันตรายได้</p>		
15 พฤษภาคม 2550	<p>อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี</p> <p>น้ำในคลองดำเนินสะดวกเน่าเสียตั้งแต่หน้า สภ.ต.หลักห้า ซึ่งเป็นจุดอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำไปจนถึงอุทยานมัจฉา หน้าวัดประสาธลิขันธ์ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของตลาดน้ำดำเนินสะดวก ทำให้ปลาตายจำนวนมาก</p>	<p>พบปลาตายจำนวนมากที่ อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี โดยนำในคลองดำเนินสะดวกเน่าเสียตั้งแต่หน้า สภ.ต.หลักห้า ซึ่งเป็นจุดอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำไปจนถึงอุทยานมัจฉา หน้าวัดประสาธลิขันธ์ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของตลาดน้ำดำเนินสะดวก ทำให้ปลาตายจำนวนมาก ชาวบ้านเกรงว่าจะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว นอกจากนี้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ริมคลอง ส่วนใหญ่ยังต้องใช้น้ำในการอุปโภคบริโภค และใช้ในการเกษตรอีกด้วย</p>	<p>นายสามารถ โชคคณาพิทักษ์ อธิบดีกรมชลประทาน สั่งการให้เจ้าหน้าที่เร่งตรวจสอบและให้ความช่วยเหลือซึ่งหากปล่อยน้ำออกจะสามารถช่วยเหลือได้ ซึ่งจะดำเนินการอย่างเต็มที่ เบื้องต้นอยู่ระหว่างการตรวจปริมาณน้ำและสาเหตุการตายของปลา รวมทั้งพบว่า น้ำทะเลหนุนสูงหากปล่อยน้ำลงมาอาจประสบปัญหาน้ำขังในบริเวณเดิม ซึ่งบ่านี้จะทราบผลการพิจารณาว่า จะสามารถปล่อยน้ำมาใส่น้ำเสียได้หรือไม่</p>	<p>“กรมชลประทานเร่งแก้ปัญหาหน้าเฝ้าในวังมัจฉา จ.ราชบุรี”</p> <p>ผู้จัดการออนไลน์, 15 พฤษภาคม 2550</p>
11 มีนาคม 2550 (วันเกิด เหตุ)	<p>แม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณพื้นที่ ต.บางเสด็จ และ ต.โผงเผง อ.ป่าโมก จ.อ่างทอง</p>	<p>เหตุการณ์น้ำเฝ้าในแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณพื้นที่ ต.บางเสด็จ และ ต.โผงเผง อ.ป่าโมก จ.อ่างทอง เมื่อตอนดึกวันที่ 11 มีนาคม ที่ผ่านมา และกระแสน้ำไหลผ่านพระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี จน</p>		<p>“น้ำเสีย-น้ำเฝ้า” ในลำน้ำ ภัยเงียบคุกคามเกษตรกร”</p>

		<p>เป็นเหตุให้ปลาที่เลี้ยงไว้ในกระชัง 176 กระชัง และปลาที่อาศัยอยู่ตามธรรมชาติอีกนับล้านตัวตาย เกษตรกรเสียหาย 231 ราย คิดมูลค่ากว่า 51 ล้านบาทนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ หรือเหตุการณ์แรก หากเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นซ้ำซาก ซ้ำแล้ว ซ้ำเล่าที่เกิดขึ้นกับลำคลอง แม่น้ำ หนองบึง ไม่เว้นแม้แต่ทะเลที่กว้างใหญ่ไพศาล และเรายังไม่ทราบว่าจะเกิดขึ้นอีกกี่หมื่นกี่แสนครั้งในอนาคต เพราะมาตรการของภาครัฐที่จะเอาจริงเอาจังในลักษณะที่จะป้องกันมากกว่าการแก้ปัญหาเฉพาะหน้านั้นยังไม่มี ความชัดเจน และหลายครั้งที่ปล่อยให้ผู้ที่เป็ต้นตอของการเกิดน้ำเน่าเสียยังลอยนวล</p> <p>ดูจะเดียวกับครั้งนี้ดูเหมือนว่า จะหาคนทำผิดไม่ได้อีก เพราะผลการวิเคราะห์ของเจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ ชี้ชัดสาเหตุที่ทำให้ปลาทายจำนวนมากนั้น มาจากเรื่อน้ำตาลล่มที่ อ.ป่าโมก จ.อ่างทอง เมื่อวันที่ 2 มีนาคม ขณะที่ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ตามริมแม่น้ำทั้งสองฟากฝั่ง ทั้งที่เลี้ยงปลา และหาปลาต่างยืนยันว่า น้ำเสียเกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม และเกิดอย่างต่อเนื่องมานานแล้ว</p> <p>นายสุเทพ กาแก้ว นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) บางเสด็จ กล่าวว่า รู้สึกผิดหวังกับหน่วยงานของรัฐที่ด่วนสรุปว่าสาเหตุของปลาทายเกิดจากเรื่อน้ำตาลล่ม ทั้งที่ความน่าจะเป็นน้อยมาก เพราะจุดที่เรื่อน้ำตาลล่มห่างจากบางเสด็จถึง 15 กม. และเหตุเกิดเมื่อวันที่ 2 มีนาคม ปลาเพิ่งตายตอนตีวันที่ 11 มีนาคม และปลาจะตายเฉพาะที่อยู่ใกล้และตอนล่างของโรงงานผลิตผงชูรสเท่านั้น และที่น้ำขุ่นที่สุดวันที่เรื่อน้ำตาล ซึ่งเป็นบริเวณที่มีน้ำมากที่สุดกลับมีปลาตายติดมาหลายตัว</p> <p>นายก อบต.บางเสด็จ กล่าวด้วยว่า ตั้งแต่มีโรงงานอุตสาหกรรมผลิตผงชูรสมาสร้างในพื้นที่ จะเกิดเหตุน้ำเสียอย่างต่อเนื่อง ตอนที่โรงงานถูกปิดทุกอย่างดีขึ้น พอมาเปิดรอบใหม่มีปัญหาอีก และสร้างความเสียหายหนักที่สุดเป็นช่วงหน้าแล้ง ปริมาณน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยามีน้อย พอน้ำเสียเข้ามาทำให้ปลาทายจำนวนมาก จนเกษตรกรบางรายหมดเนื้อหมดตัวเพราะลงทุนเป็นล้าน หากรัฐบาลชดเชยจริงกระชังละ 3.3 หมื่นบาท</p>		<p>หนังสือพิมพ์คมชัดลึก , 26 มีนาคม 2550</p>
--	--	--	--	---

		<p>พอที่จะช่วยให้มีทุนเลี้ยงต่อได้อีก</p> <p>ด้าน นางนภพินท์ คมคาย เกษตรกรวัย 48 ปี บอกว่า เลี้ยงปลาในกระชังมากกว่า 10 ปีแล้ว ที่ผ่านมามีน้ำเสียจากโรงงาน มีปลาตายบ้างแต่ไม่มากนัก คราวนี้มากที่สุด อย่างของเธอลงทุนไป 7 แสนบาท เลี้ยงปลาทับทิม 16 กระชัง ทางเครือเจริญโภคภัณฑ์ หรือ ซีพี จะซื้อในราคากิโลกรัมละ 43 บาทในวันที่ 13 มกราคม พอเช้าวันที่ 12 มีนาคม ไปตรวจดูปลาตายแทบล้นถังยี่น เพราะปลาโตที่จะขายตายหมดเกลี้ยง 8 กระชัง กระชังละ 2,500 ตัว เสียหายหลายแสนบาท</p> <p>"ฉันเห็นครั้งแรกโดยประสบการณ์ของเราทันทีว่าปลาขาดอากาศหายใจ ไม่ใช่สารเคมี ตอนนั้นเห็นปลาในแม่น้ำ กุ้ง โผล่ขึ้นมา จึงไปจับมา พอใส่ในน้ำดี เพียงครู่เดียวกุ้งก็ฟื้นแล้ว ถ้าถามว่า สาเหตุเกิดจากอะไร ฉันตอบได้เลยว่าต้องมาจากน้ำเสียของโรงงาน ไม่ใช่น้ำตาล เพราะเรือล่มเป็นอาทิตย์แล้ว"</p> <p>ขณะที่ นายต้อย อาชีพขับเรือรับจ้างข้ามฟาก บอกว่า เป็นชาวบางเสด็จมาแต่เกิด และยึดอาชีพอยู่กับแม่น้ำเจ้าพระยาเกือบ 30 ปีแล้ว ทั้งขับเรือและหาปลา เหตุการณ์ครั้งนี้เขาบอกว่า ไม่ต้องถามเขาว่าเกิดจากอะไร ให้ถามเด็กๆ ที่ริมแม่น้ำก็ตอบได้ว่า น้ำเสียจากโรงงาน</p> <p>"ตอนเย็นวันที่ 11 มีนาคม ผมเห็นมีน้ำคล้ำไหลมาเป็นสาย พอจ้วงใบพายลงเห็นยวใบพายเลย เป็นน้ำเสียที่มาจากโรงงานแน่นอน เป็นโรงงานเจ้าปัญหาเดิมนั่นแหละ ผมนึกแล้วว่าเดี่ยวปลาในกระชังโดนแน่ พอรุ่งขึ้นพบว่าปลาทับทิมที่ชาวบ้านเลี้ยงและปลาในแม่น้ำตายเป็นเบือเต็มไปหมด" นายต้อย กล่าว</p> <p>นี่เป็นการยืนยันของชาวบ้านที่อาศัยอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาที่ยืนยันว่า น้ำเสีย น้ำเน่า ที่เป็นภัยเงียบมากับลำน้ำนั้นนับไม่ถ้วน ส่วนใหญ่ล้วนมาจากภาคอุตสาหกรรม เช่นเดียวกับที่อื่นทั่วทุกภาคของไทยก็เกิดเช่นนี้มานานแล้วเช่นกัน และจะเกิดอีก จะสร้างความหายนะกับเกษตรกรอีก ไม่ว่าจะอีกกี่ครั้งและใช้เวลานานเท่าใด</p>		
10-14	ปล่อยน้ำเสียจากคลองสารภี หมู่ที่ 10 ต.วัด	ปราจีนบุรี - นายประเสริฐ เจริญสุข อายุ 43 ปี เลขที่ 9/1 หมู่ที่ 6		"น้ำเสีย-กุ้งปลาแม่น้ำ"

<p>พฤศจิกายน 2549 (ช่วงปลาตาย)</p>	<p>โบสถ์ อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี ลงแม่น้ำปราจีนบุรี</p> <p><i>(เรื่องนี้ สะท้อนปัญหาหลายอย่าง ชาวบ้านได้ร่วมมือกันแก้ไข และเฝ้าระวังปัญหา แต่มาเสียชีวิตตรงหน่วยงานรัฐ)</i></p>	<p>ต.หาดยาง อ.บ้านสร้าง จ.ปราจีนบุรี ผู้ประกอบอาชีพประมงน้ำจืดในลุ่มแม่น้ำปราจีนบุรี กล่าวว่า จากกรณีที่มีการปล่อยน้ำเสียจากคลองสารภี หมู่ที่ 10 ต.วัดโบสถ์ อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี ลงแม่น้ำปราจีนบุรี เมื่อต้นเดือนพ.ย.49 และเกิดปัญหาปลาธรรมชาติ กุ้งแม่น้ำและปลาเลี้ยงกระชังตายเกลี้ยงแม่น้ำในพื้นที่ 7 ตำบล ของ อ.บ้านสร้าง จ.ปราจีนบุรี ต่อเนื่องถึงพื้นที่จ.ฉะเชิงเทรานั่น</p> <p>นายประเสริฐ กล่าวต่อไปว่า กลุ่มประมงพื้นบ้านที่หาปลา กุ้งแม่น้ำธรรมชาติ ในพื้นที่ต.บางเตย ต.บางยาง ต.บางแตน อ.บ้านสร้าง จ.ปราจีนบุรี รวม 39 ราย ได้ยื่นหนังสือร้องเรียนกรณีปัญหาความเดือดร้อนต่อนายโอรส วงษ์สิทธิ์ ผวจ.ปราจีนบุรี ประกอบด้วย ให้จ.ปราจีนบุรีมีมาตรการควบคุมการปล่อยน้ำจากคลองสารภีในการระบายน้ำที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมดังกล่าวที่มีปัญหาลักษณะดังกล่าวมาตลอดตั้งแต่ปี 2542 จนถึงปัจจุบัน ให้มีการควบคุมการบำบัดน้ำเสีย หรือการปล่อยน้ำทิ้งโรงงานอุตสาหกรรมเหนือคลองสารภี ให้ประชาชนได้รับรู้เพื่อเฝ้าระวัง เพราะที่ผ่านมาแม้มีการกล่าวโทษกรณีน้ำเน่าเสียจากคลองสารภีที่กระทบปัญหาปลาตายมาจากน้ำเน่าเสีย จากภาคเกษตรกรรมข้าว ในการใช้สารเคมี ยาฆ่าแมลง ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ ควรให้กรมประมงปล่อยพันธุ์ปลา/กุ้งแม่น้ำสู่แหล่งน้ำแม่น้ำปราจีนบุรี เพื่อฟื้นฟูสภาพสิ่งแวดล้อมที่สูญเสีย จัดหางบประมาณในการจัดเวรยามสายตรวจออกตรวจตราการหาปลาผิดประเภทในแม่น้ำปราจีนบุรี อาทิ การชอร์ตปลา การโรยยาเบื่อ และเพื่อร่วมฟื้นฟูเฝ้าระวังแม่น้ำปราจีนบุรี ประมงพื้นบ้านจะขอหยุดหาปลา/กุ้งแม่น้ำปราจีนบุรีจนถึงเดือนมกราคม 2550 นี้</p> <p><i>(ชาวก่อนหน้านี้)</i></p> <p>นายพรทิพย์ สมนาม สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านสร้าง หมู่ 6 อ.บ้านสร้าง จ.ปราจีนบุรี กล่าวว่า เกษตรกรและเครือข่ายผู้ใช้น้ำลุ่มน้ำบางปะกง ร้องเรียนปัญหาวิกฤตการณ์น้ำเสียจากประตุน้ำสารภีว่า เนื่องจากเมื่อวันที่ 10 พ.ย. มีการเปิดประตุน้ำในพื้นที่ชลประทานโคกกระจะ คลองสารภี ซึ่ง</p>		<p>ปราจีนบุรีตายเกลี้ยง” หนังสือพิมพ์ข่าวสด, 15 ธันวาคม 2549 “น้ำเน่า-ปลาตาย” หนังสือพิมพ์ข่าวสด, 24 พฤศจิกายน 2549 คอลัมน์ เสี่ยงก้องจากท้องถิ่น</p>
------------------------------------	--	---	--	---

		<p>เมื่อวันที่ 13 ธ.ค. 49 ที่ห้องประชุมศาลากลางจังหวัดกระบี่ นายชาย พานิชพรพันธ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ เป็นประธานการประชุมตัวแทนชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อนจาก อ. เวียงสระ อ.พระแสง จ.สุราษฎร์ธานี อ.ทุ่งใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช ประมาณ 20 คน จากเหตุที่โรงงานปาล์มไทยอินโด ปาล์มออยล์ แพกทอรี่ จำกัด ตั้งอยู่อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ ปล่อยน้ำเสียลงคลองสินปุน ซึ่งเป็นต้นน้ำของแม่น้ำตาปี จ.สุราษฎร์ธานี ทำให้น้ำเสียขยายเป็นวงกว้างไปถึงจังหวัดสุราษฎร์ธานี และเป็นเหตุให้ปลาที่อยู่ตามลำน้ำธรรมชาติในลำคลอง และที่ชาวบ้านเลี้ยงไว้ในกระชังตายเป็นจำนวนมาก ทำให้ชาวบ้านได้รับความเดือดร้อน และได้เดินทางมาที่ห้องประชุมศาลากลางจังหวัดกระบี่ เพื่อสอบถามถึงความชัดเจนจากเจ้าของโรงงาน ในด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน หลังจากที่เคยได้ร่วมประชุมไปครั้งหนึ่งแล้ว เมื่อวันที่ 7 ที่ผ่านมา</p> <p>นายชาย พานิชพรพันธ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ ในฐานะประธานการประชุม กล่าวว่า การประชุมในครั้งนี้เป็นการประชุมเพื่อรับทราบความเสียหายจากส่วนภาคเอกชน เพื่อให้โรงงานชดค่าเสียหาย ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากโรงงานปล่อยน้ำเสียมีทั้งหมด 16 ราย คิดเป็นเงินที่ทางโรงงานต้องจ่ายมีมูลค่าประมาณ 2 ล้านบาท ซึ่งทางโรงงานก็ยินดีที่จะชดใช้ค่าเสียหายให้ทุกกรณี แต่ต้องอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริง และเพื่อเป็นการสบายใจกันทั้ง 2 ฝ่าย ทั้งจากฝ่ายผู้เสียหาย และฝ่ายโรงงาน ซึ่งเป็นผู้ชดใช้ค่าความเสียหาย จังหวัดได้แต่งตั้งคณะทำงานเข้าไปตรวจสอบข้อเท็จจริง ความเสียหาย ประกอบด้วย ทั้งจากฝ่ายเจ้าของโรงงาน ผู้ที่เสียหาย ผู้นำชุมชน และฝ่ายวิชาการจากภาครัฐ รวม 8 คน โดยจะลงพื้นที่ตรวจสอบในวันที่ 19 ธันวาคม หลังจากนั้นจะมีการชดใช้ความเสียหายภายใน 30 วัน</p> <p>รอง ผวจ.กระบี่ กล่าวต่อไปว่า สำหรับน้ำเสียที่ส่งไปตรวจสอบ ที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมโรงงานภาคใต้ กรมโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสงขลา ผลก็ได้ออกมาแล้ว ปรากฏว่าน้ำเสียที่หลุดออกไปจากโรงงานมีประมาณ 1 หมื่นคิว แต่ไม่มี</p>		<p>ธันวาคม 2549</p> <p>“รง.น้ำมันปาล์ม ปล่อยสารพิษ ต้นเหตุ ปลาแม่น้ำตาปีลอยตาย”</p> <p>ผู้จัดการออนไลน์, 7 ธันวาคม 2549</p> <p>“แฉรง.ปาล์มกระบี่มัก ง่ายทิ้งน้ำเสีย คลอง และ-ปลาตายเพียบ-จี เจ้าของเร่งแก้ไข”</p> <p>หนังสือพิมพ์ข่าวสด, 28 พฤศจิกายน 2549</p>
--	--	--	--	--

		<p>สารเคมีปนเปื้อน มีแต่เพียงค่าบีโอดี ซึ่งเป็นเหตุทำให้ปลาตาย แต่ก็ได้รับการยืนยันว่า ปลาที่ตายจากน้ำเสียในครั้งนี้นี้ สามารถที่จะนำมาเป็นอาหารได้ โดยไม่เกิดอันตรายแก่ร่างกาย</p> <p>ในส่วนของโรงงานก็ให้ทำการปรับปรุงบ่อบำบัดน้ำเสียให้ได้มาตรฐาน จึงจะอนุญาตให้เปิดทำการได้ และโรงงานนี้ถือว่าเป็นกรณีแรกในจังหวัด ที่ได้รับโทษจากการปล่อยน้ำเสียลงคลอง ซึ่งอยากขอฝากไปยังผู้ประกอบการโรงงานควรระวังให้มาก เพราะเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นมาจะได้ไม่ทำเสีย</p> <p>นายชาย กล่าวอีกว่า นอกจากทางโรงงานต้องชดใช้ค่าเสียหายให้ภาคเอกชนแล้ว ยังต้องชดใช้ค่าเสียหายให้กับทางภาครัฐด้วย ในเรื่องการฟื้นฟูด้านสิ่งแวดล้อม โดยขณะนี้ได้ให้สำนักสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต เข้าไปสำรวจความเสียหาย แล้วจะนำมาสรุปว่ามีสิ่งใดบ้างที่ได้รับความเสียหาย แล้วนำมาสรุปเพื่อให้โรงงานเข้ามาชดใช้ค่าเสียหายต่อไปอีกด้วย</p> <p>นายยุทธพงษ์ สุวรรณแมนะ นายกเทศบาลตำบลย่านดินแดง อ.พระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในฐานะตัวแทนชาวบ้านกล่าวว่า จากการที่ได้ร่วมประชุมกับจังหวัดและเจ้าของโรงงาน ก็ได้ข้อสรุปเป็นที่น่าพอใจ ในส่วนของความเสียหายเทศบาล ก็จะกลับไปทำโครงการปรับปรุงต่อไป โดยจะขอความร่วมมือไปยังศูนย์เพาะพันธุ์ประมงน้ำจืด ในการช่วยเหลือด้านพันธุ์ปลา เพื่อนำมาปล่อยทดแทนปลาที่เสียหายไปจากเหตุน้ำเสีย</p> <p>(ข่าวก่อนหน้า 1)</p> <p>นายนิวัฒน์ สวัสดิ์แก้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี เปิดเผยถึงการตรวจสอบหาสาเหตุปลาในแม่น้ำตาปีลอยตายในเขต 3 อำเภอ คือ อำเภอพระแสง อำเภอเคียนซา อำเภอบ้านนาสาร ว่า เบื้องต้นพบว่ามาจากโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มแห่งหนึ่งในอำเภอบลายพระยา ลักลอบปล่อยน้ำเสียปนเปื้อนสารพิษลงคลองสินปุน ก่อนไหลลงสู่แม่น้ำตาปี ดังนั้น ประชาชนไม่ควรนำปลาตายในแม่น้ำตาปีช่วงนี้มาบริโภค และขอให้เกษตรกรผู้เลี้ยงปลากระชังในพื้นที่ 3 อำเภอตอนล่าง คือ อำเภอบ้านนาเดิม อำเภอพุนพิน และอำเภอเมือง ให้จับปลาที่เลี้ยงไว้ออกขายก่อนกำหนด</p>		
--	--	---	--	--

		<p>หรือเคลื่อนย้ายออกจากแม่น้ำชั่วคราว เนื่องจากสารพิษจะไหลลง มาตามกระแส น้ำ</p> <p>(ข่าวก่อนหน้า 2)</p> <p>ผู้สื่อข่าวรับแจ้งจากชาวบ้านว่า ที่บริเวณคลองสินปุน หมู่ 7 ต.สินปุน อ.เขาพนม จ.กระบี่ พบปลาและสัตว์น้ำจืดหลายชนิด ลอยตามน้ำมา เป็นจำนวนมาก โดยมีชาวบ้านจับปลาตัวที่ใกล้ ตายได้เป็นจำนวนมาก จึงเดินทางไปตรวจสอบ พบปลาคลวง ดังกล่าวซึ่งเป็นคลองขนาดใหญ่ กว้างประมาณ 10 เมตร มีปลา ลอยตามน้ำมาจำนวนมากหลายสิบตัว บางตัวมีขนาดใหญ่เท่าฝ่ามือ โดยมีชาวบ้านที่อยู่บริเวณดังกล่าวลงไปจับปลาที่กำลังใกล้ตายมา ใส่ภาชนะ เพื่อนำไปประกอบอาหาร บางรายก็นำไปขายที่อ.ทุ่ง ใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช</p> <p>จากการสอบถามนายสมมุง พรหมชัยศรี ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 7 ต.ท่า ยาง อ.ทุ่งใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช ทราบว่า เหตุการณ์ดังกล่าว เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 25 พ.ย.ที่ผ่านมา โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มแห่ง หนึ่งที่ตั้งอยู่ที่อ.ลำทับ จ.กระบี่ ได้ปล่อยน้ำเสียลงสู่คลองสินปุน ทำให้ปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ ตายเป็นจำนวนมาก ซึ่งน้ำเสียไหล ผ่านต.โคกหาร ต.สินปุน ผ่านมายังต.ท่ายาง อ.ทุ่งใหญ่ และไหล ต่อไปยัง อ.พระแสง จ.สุราษฎร์ธานี ไหลลงสู่มแม่น้ำตาปี ตลอด เส้นทางที่น้ำเสียไหลผ่านทำให้ปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ ตายเป็น จำนวนมาก ส่วนตัวที่ไม่ตายชาวบ้านก็นำไปประกอบอาหาร ซึ่งเหตุการณ์ลักษณะนี้เกิดขึ้นมาแล้วครั้งหนึ่ง เมื่อประมาณ 2 เดือนที่ผ่านมา เป็นช่วงที่ฝนตกหนักและน้ำท่วม โรงงานดังกล่าว ได้ปล่อยน้ำเสียลงสู่คลองสินปุนมา แล้วครั้งหนึ่ง ทำให้ปลาและ สัตว์น้ำอื่นๆตาย แต่ไม่มากเท่ากับครั้งนี้</p> <p>"อยากให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ แจ้งไปยังเจ้าของโรงงาน ดังกล่าวให้เลิกพฤติกรรมดังกล่าว และให้มาดำเนินการแก้ไข โดยด่วน เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายมากไปกว่านี้ เพราะนอกจาก จะเป็นการทำลายสภาพแวดล้อมแล้ว จะทำให้ชาวบ้านได้รับ อันตรายจากน้ำเสีย เนื่องจากคลองสินปุนเป็นคลองขนาดใหญ่ มี ต้นน้ำอยู่ที่อ.ลำทับไหลผ่านอ.เขาพนม อ.ทุ่งใหญ่ อ.พระแสง จ.สุ ราษฎร์ธานี รวมกว่า 10 ตำบล 50 หมู่บ้าน ระยะทาง ประมาณ</p>		
--	--	---	--	--

		100 กิโลเมตร ก่อนไหลลงสู่มแม่น้ำตาปี ที่จ.สุราษฎร์ธานี ตลอดเส้นทางชาวบ้านใช้น้ำจากคลองนี้เพื่อบริโภคอุปโภค ทำการเกษตร และระบบประปาหมู่บ้าน เป็นจำนวนมาก		
20 พฤศจิกายน 2549	เทศบาล อบต.สัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี (ปัญหาจากภาคครัวเรือน + ไม่มีการป้องกันที่ดี)	<p>วันนี้ (20 พ.ย.) นายณรงค์ บุญบรรเจิดศรี นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ได้รับแจ้งว่า น้ำในอ่างเก็บน้ำหนองตะเคียน สวนสาธารณะกรมหลวงชุมพรฯ เสีย มีปลาตัวขนาดใหญ่ตาย และมีปลานานาพันธุ์ขนาดเล็กตายเป็นจำนวนมาก จึงได้เดินทางไปตรวจสอบ พบปลาสวยงามขนาดใหญ่ ตัวยาวเกือบเมตร น้ำหนัก 10 กิโลกรัม จำนวน 2 ตัว ตายเน่าลอยอยู่กลางใจอ่างเก็บน้ำ และบริเวณขอบอ่างมีปลาตะเพียน และปลานานาพันธุ์ขนาดเล็กจำนวนมากตายส่งกลิ่นเหม็น สภาพน้ำเป็นสีเขียวขุ่น</p> <p>ต่อมา นายณรงค์ ได้ขอคำสั่งเจ้าหน้าที่หน่วยกู้ภัยทางทะเล มูลนิธิโรจนธรรมสถานสัตหีบ มาช่วยกันเก็บปลาทายขึ้นมา พบปลาสวยและปลากราย มีอายุมาก ซึ่งใช้ชีวิตอยู่ในอ่างเก็บน้ำแห่งนี้มานาน และยังเป็นปลาที่มีความอดทนต่อสภาพแวดล้อมสูง ในเบื้องต้นสาเหตุที่ปลาทายคงเกิดจากขาดออกซิเจนอย่างแน่นอน</p> <p>อย่างไรก็ตาม ขณะที่เจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบอ่างเก็บน้ำพบว่า ได้มีรถกระบะนำถังน้ำพลาสติกที่บรรจุสารพิษมาล้างที่อ่างเก็บน้ำด้วย ทำให้น้ำสารพิษบางส่วนไหลลงไปในหนองตะเคียน ทำให้เพิ่มปริมาณของมลพิษมากกว่าที่มีอยู่อีกด้วย</p> <p>นายณรงค์ บุญบรรเจิดศรี นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลสัตหีบ กล่าวว่า สำหรับอ่างเก็บน้ำหนองตะเคียน สวนสาธารณะกรมหลวงชุมพรแห่งนี้ มีเนื้อที่ 241 ไร่ 3 งาน 61.7 ตารางวา สามารถบรรจุน้ำได้ถึง 912,450 ลูกบาศก์เมตร ได้ใช้สถานที่นี้ประกอบพิธีสำคัญของท้องถิ่น เช่น ลอยกระทง สถานที่ออกกำลังกาย เปิดงานเพื่อสาธารณประโยชน์ และเป็นปอดแห่งใหม่สำหรับการพักผ่อนของประชาชน โดยขณะนี้ กำลังปรับปรุงพื้นที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ปรับภูมิทัศน์ครบวงจรให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยว</p> <p>ด้าน นายไพโรจน์ มาลากุล ณ อยุธยา นายกองดีการบริหารส่วนตำบลสัตหีบ กล่าวว่า สาเหตุที่อ่างเก็บน้ำหนองตะเคียนน้ำ</p>	-เทศบาลสัตหีบ จะหาทางเพิ่มออกซิเจนให้แก่สัตว์น้ำในอ่างเก็บน้ำแห่งนี้ -ในอนาคตอันใกล้จะปรึกษารัฐบาลหรือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแก้ไขปัญหาโดยด่วน	“อ่างหนองตะเคียนเน่า ปลาทายเป็นเบือ” ผู้จัดการออนไลน์, 20 พฤศจิกายน 2549

		<u>เสียชีวิตหนึ่งเกิดมาจากน้ำเสียที่ไหลลงมาจากด้านหลังโรงเรียน</u> <u>สิงห์สมุทร มีบ้านพักอาศัยจำนวนมาก และน้ำที่ไหลลงมาไม่ผ่าน</u> <u>บ่อบำบัดน้ำเสีย และอ่างเก็บน้ำหนองตะเคียนไม่มีช่องทางระบาย</u> <u>น้ำออกไปที่อื่น น้ำที่ไหลลงมาถ้ามีสารพิษก็จะสะสมอยู่ในอ่างเก็บ</u> <u>น้ำ</u>		
11 พฤศจิกายน 2549	บริเวณปากน้ำตราด ต.หนองคันทรอง ต.ห้วงน้ำขาว และ ต.อ่าวใหญ่ จ.ตราด	นายสุน ประสิทธิธินาวา กำหนดำบลหนองคันทรอง อ.เมือง จ.ตราด พร้อมชาวบ้านและนักเรียนกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโรงเรียนบ้านแหลมหินจำนวนหนึ่ง ได้ยื่นหนังสือให้นายบุญช่วย เกิดสุขคนธ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดตราด เนื่องจากโรงงานทำปุ๋ยกระป๋อง ของบริษัท กัลฟ์ โคอาร์ท แครพ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ที่ตั้งอยู่ที่บ้านแหลมหิน ปล่อยน้ำเสียลงทะเล บริเวณปากน้ำตราด ทำให้ราษฎรที่ทำประมงเลี้ยงชายฝั่ง ต.หนองคันทรอง ต.ห้วงน้ำขาว และ ต.อ่าวใหญ่ ได้รับความเดือดร้อนกว่า 200 ครอบครัว แม้ที่ผ่านมาจะได้ร้องเรียนไปยังอำเภอเมือง หรือ อบต.หนองคันทรอง ไปหลายครั้ง แต่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ โรงงานยังปล่อยน้ำต่อไปโดยไม่สนใจปัญหาของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน จึงมาขอความช่วยเหลือกับผู้ว่าราชการจังหวัดช่วยเหลือ	นายบุญช่วย เกิดสุขคนธ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดตราด เปิดเผยว่า ปัญหานี้จะต้องได้รับการแก้ไขโดยเร็วเท่าที่ทราบมาพบว่าโรงงานแห่งนี้เคยถูกดำเนินการให้แก้ไขมาหลายครั้งและถูกปรับ เงินนับแสนบาทจึงต้องดำเนินการเรื่องนี้ให้รวดเร็วเพื่อไม่ให้ประชาชนเดือดร้อนซึ่งทางจังหวัดไม่ต้องการทำงานแบบผักชีโรยหน้า <i>(ไม่มีข่าวติดตามว่า ตกลงได้ดำเนินการแก้ไขหรือไม่อย่างไร)</i> เมื่อผู้สื่อข่าวได้ติดต่อไปยังนายพิพัฒน์ ลัดดาโชติ นายกองกิจการบริหารส่วนตำบล (อบต.) หนองคันทรอง ก็ได้รับการเปิดเผยว่า ที่ผ่านมาก อบต. ได้เข้ามาแก้ปัญหาบ่อยอย่างต่อเนื่อง และสั่งให้โรงงานทำบ่อบำบัดน้ำเสียแล้ว และให้โรงงานส่งใบเสร็จค่าไฟมาให้ตรวจสอบ เพื่อพิจารณาว่า ใช้งานบ่อบำบัดน้ำเสียหรือไม่ และการร้องเรียนของชาวบ้านต้องมีหลักฐานมายืนยันด้วย	.กำหนดำบลหนองคันทรอง ครอบคลุมผู้ว่าฯ รง. ปล่อยน้ำเสียทำลาย สวล.” หนังสือพิมพ์แนวหน้า, 11 พฤศจิกายน 2549
3 พฤศจิกายน 2549	หมู่ที่ 3 ต.ท่าข้าม อ.ค่ายบางระจัน จ.สิงห์บุรี <i>(ปัญหาน้ำท่วมผ่านบ่อขยะ ทำให้สารพิษไหลสู่แม่น้ำ ปลาตาย)</i>	นายประมาธ จันทร์ตรง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3 ต.ท่าข้าม อ.ค่ายบางระจัน จ.สิงห์บุรี เปิดเผยว่า <u>จากกรณีที่น้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาได้ไหลทะลักผ่านบ่อขยะเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ลงสู่แม่น้ำน้อยในตำบลนี้</u> ทำให้ปลาทับทิมของตนและชาวบ้าน ซึ่งเลี้ยงไว้ในกระชังจำนวนมากนับหมื่นตัวล้ม ลักน้ำที่เน่าเสียตายหมด	นายประมาธ เปิดเผยอีกว่า ที่ผ่านมากการแจกจ่ายสิ่งของโดยผ่านมือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อย่างเช่นผู้ใหญ่บ้านและสมาชิกสภา อบต.มักไม่เป็นธรรม เพราะมุ่งเน้นไปที่ญาติมิตรหรือหวัะ	“ชาวบ้านท่าข้าม-สิงห์บุรีโอด น้ำเสียจากบ่อขยะท่าปลา กระชังตาย” หนังสือพิมพ์แนวหน้า,

		<p>เกลี้ยงทั้งทีใกล้จะจับขายได้ในราคา ก.ก.ละ 45 บาท อยู่แล้ว นอกจากนั้นยังสร้างความเสียหายกับสวนผลไม้ก็หลายร้อยไร่ ถึงกับสิ้นเนื้อประดาตัวไปตามๆกัน</p> <p>นางหมากสง สุมา อายุ 78 ปี ชาวบ้านอยู่บ้านเลขที่ 76 หมู่ที่ 2 ต.วิหารขาว อ.ท่าช้าง ก็เป็นอีกรายที่ได้รับความเดือดร้อน นับแต่บ้านซึ่งอยู่ริมแม่น้ำน้อย ถูกน้ำท่วมมาเป็นเวลาเดือนเศษ ได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมากและไม่มีใครหรือหน่วยงานไหนเข้าไปหาถึงบ้าน</p>	<p>แน่นมากกว่าคนที่ยากจนหรือเดือดร้อนจริงๆ สู้พวกองค์กรการกุศลหรือคนใจบุญที่มาแจกกับมือตัวเองไม่ได้ เพราะบุคคลเหล่านี้ไม่แบ่งพรรคแบ่งพวกหรือเลือกที่รักมักที่ชัง ซึ่งทำให้ชาวบ้านได้รับ แจกกันอย่างกว้างขวางและทั่วถึง</p>	3 พฤศจิกายน 2549
10 กันยายน 2549	บริเวณหาดกันปึก-แม่รำพึง ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.ระยอง	<p>ชาวประมงระยองไวโย โรงงานที่ฟิโปลอยน้ำเสียทิ้งลงทะเล ปลูกปลาตายอื้อ สร้างท่อน้ำทิ้งเป็นท่อปูนโผล่ริมหาด แถมยังมีท่อขนาดใหญ่สีดำพาดลงไปในทะเลอีก วอนภาครัฐเข้าตรวจสอบด่วน ก่อนที่สิ่งแวดล้อมทางทะเลจะพินาศ <u>ด้านเจ้าหน้าที่โรงงานบอกเป็นท่อน้ำฝนที่ปล่อยทิ้งตามปกติ</u></p> <p>เมื่อเวลา 11.00 น. วันที่ 10 ก.ย. ผู้สื่อข่าวได้รับแจ้งจากนาย สมคิด ประมวล อายุ 62 ปี กรรมการชุมชนแหลมรุ่งเรือง อยู่บ้านเลขที่ 324 ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.ระยอง เกี่ยวกับกรณีของบริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด มหาชน หรือที่ฟิโปลอยน้ำเสียลงไปในทะเล ซึ่งอยู่ด้านหลังโรงงาน บริเวณหาดกันปึก-แม่รำพึง โดยการต่อท่อน้ำทิ้งอยู่ริมหาด ทำให้น้ำทะเลมีกลิ่นเหม็นและคั้น จนทำให้สัตว์ทะเลย้ายที่อยู่อาศัยไปอยู่แหล่งอื่น เพราะทนสารเคมีที่ถูกปล่อยทิ้งไม่ไหว บนชายหาดห่างไปประมาณ 500 ม. ยังมีการต่อท่อสีดำขนาดใหญ่พาดลงไปในทะเลด้วย</p> <p>หลังรับเรื่องราวร้องเรียนจึงได้เดินทางไปยังบริเวณดังกล่าว ซึ่งอยู่ติดกับท่าเรือของบริษัทที่ฟิโปลอย ตรงข้ามกับศาลเจ้าทะเล บริเวณด้านหลังของโรงงานที่ติดกับชายหาดแม่รำพึง เมื่อลงไปดูก็พบว่ามีการต่อท่อปูนขนาด 1 เมตร โผล่อยู่ริมหาด และมีการล้อมกรอบปูนเป็นสี่เหลี่ยมไว้รอบๆ ปากท่อ โดยท่อจะมีการปล่อยน้ำไหลออกมา และมีกลิ่นฉุนคล้ายสารเคมี น้ำที่ปล่อยออกมาจะมีสีเหลืองขุ่นๆ จนทำให้หาดทรายเป็นร่องน้ำไหล เป็นทางน้ำทิ้งลงสู่ทะเล และห่างจากบริเวณดังกล่าวประมาณ 500 เมตร ใต้สะพาน</p>	<p>สำหรับการลักลอบปล่อยน้ำเสียดังกล่าวนั้น ได้มีการปล่อยมานานหลายปีแล้ว แต่ทางจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเหมินเฉยไม่เคยเข้ามาตรวจสอบเลย</p>	<p>“ไวโยที่ฟิโปลอยน้ำเสียลงทะเล” หนังสือพิมพ์ข่าวสด, 11 กันยายน 2549</p>

		<p>ทำเรือเก่าที่ฟี่ไอ พบมีท่อสีดำขนาดใหญ่ ขนาดท่อกว้างประมาณ 50 เซนติเมตร พาดลงไปใต้ทะเลเช่นกัน และมีน้ำพุ่งออกจากรอยรั่วของท่อดังกล่าวตลอดเวลา ส่งกลิ่นเหม็นคล้ายกับสารเคมี</p> <p>นายสมคิด ประมวล กรรมการชุมชนแหลมรุ่งเรือง เปิดเผยว่า สำหรับท่อดังกล่าวนั้น ถูกปล่อยออกมาแล้ว <u>ซึ่งจะมีกลิ่นเหม็นคล้ายกับกลิ่นกำมะถัน และถูกไม่ได้จะเกิดผดผื่นคัน เคยสอบถามไปยังโรงงาน ทางโรงงานกลับอ้างว่าเป็นท่อน้ำฝนที่ปล่อยออกมาไม่เป็นอันตราย ซึ่งตรงกันข้ามกับความจริง เพราะที่</u> <u>ผ่านมาจะถูกปล่อยออกมาตลอด แล้วจะเป็นน้ำฝนได้อย่างไร</u> นอกจากนี้ยังมีการต่อท่อขนาดใหญ่อยู่ใต้สะพานท่าเรือ อีกหนึ่งท่อ ที่มองไม่เห็น แต่ชาวประมงที่ลงไปงมหาปลา หายหาย จะพบเห็นเป็นประจำ ซึ่งมักจะมีการปล่อยน้ำเสียในช่วงที่มีคลื่นแรง จะมีกลิ่นฉุน จนน้ำเป็นสีดำข้นคลั่ก ไม่สามารถอยู่ในบริเวณดังกล่าวได้ จึงต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาตรวจสอบด้วย เพราะชาวประมงเดือดร้อนกันมาก กับการปล่อยน้ำเสียของโรงงานดังกล่าว เพราะกุ้งหอยปูปลาที่จับมาจะขายไม่ได้เพราะมีกลิ่นเหม็นสารเคมี จนทำให้ต้องออกไปหาปลาไกลกว่าเดิม</p> <p>ไม่เฉพาะแค่น้ำเสีย แต่มลพิษทางอากาศก็เป็นอีกหนึ่งปัญหาใหญ่ของชาวระยอง เพราะจะมีการปล่อยควันออกมาในช่วงกลางวัน ส่งกลิ่นเหม็นคล้ายกับกำมะถัน และฝุ่นของถ่านหินจากโรงไฟฟ้าของบริษัทดังกล่าว ที่ฟุ้งกระจายไปทั่วบริเวณ จนทำให้ชาวบ้านที่อยู่ในบริเวณหมู่บ้านระยองชิตีปาร์ค ต.เชิงเนิน อ.เมือง จ.ระยอง ได้รับผลกระทบไปเต็มๆ เพราะอยู่หน้าโรงงาน ที่ทิศทางลมพัดไป จนทำให้ชาวบ้านต้องย้ายหนี หรือบางรายต้องขายในราคาต่ำกว่าที่ซื้อมา จนปัจจุบันมีหมู่บ้านถูกปล่อยทิ้งร้างจำนวนมาก เพราะทนต่อมลพิษไม่ไหว นอกจากนี้ ยังลามไปถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบด้วยความมั่งคั่งของโรงงานดังกล่าว</p>		
<p>29 สิงหาคม 2549 (วันที่ข่าวลง)</p>	<p>คลองอู่ตะเภา ต.ทุ่งลาน อ.คลองหอยโข่ง จ.สงขลา</p>	<p>นายอำนาจ สุขสวัสดิ์ สมาชิกสภาอบต.ทุ่งลานและ เป็นอาสาสมัครของสำนักงานสิ่งแวดล้อมเขต 16 สงขลา นายเปรม เหลาสุวรรณ กำหนดตำบลทุ่งลาน พร้อมด้วยชาวบ้านในพื้นที่หมู่ 1</p>	<p>นายอำนาจแจ้งข้อมูลที่เกิดขึ้นให้ผู้สื่อข่าวรับทราบ เพื่อต้องการให้สื่อมวลชนเป็นตัวกลางในการนำ</p>	<p>“คลองหอยโข่งเดือดร้อนภัยสารตะกั่ว น้ำเสียโรงงาน</p>

		<p>บ้านย่านยาว ต.ทุ่งลาน อ.คลองหอยโข่ง จ.สงขลา เข้าร้องเรียนต่อสื่อมวลชนว่า ขณะนี้ชาวบ้านประสบความเดือดร้อน สาเหตุมาจากโรงงานในพื้นที่ลักลอบปล่อยน้ำเสียลงในคลอง จนปลานานาชนิดในคลองอยู่ตะเภาตายเป็นจำนวนมาก</p> <p>"ในระแวกนี้มีโรงงานผลิตน้ำยางชั้น 4 แห่ง โรงงานผลิตอิฐบล็อก 1 แห่ง ส่วนใหญ่มักจะแอบปล่อยน้ำเสียลงในคลองในเวลา กลางคืน ในขณะที่ช่วงกลางวันของบางวันก็มีการลักลอบปล่อยน้ำเสียลงคลองเช่นกัน แต่จะปล่อยออกมาในปริมาณที่น้อยกว่า ช่วงกลางวัน ซึ่งที่ผ่านมาเมื่อมีปลาตาย ผมและชาวบ้านได้เก็บตัวอย่างของน้ำในคลอง ตรงจุดที่มีปลาตาย ส่งให้ทางนักวิชาการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มอ.) ตรวจสอบทุกครั้ง และผลตรวจสอบพบว่า มีสารตะกั่วทุกครั้งเช่นกัน" นายอำเภอ กล่าว</p> <p>ด้านนายเปรม กล่าวว่า ทุกวันนี้ก็ยังพบว่า มีน้ำเสียปล่อยออกมาจากโรงงานต่างๆ ในระแวกใกล้เคียงจุดที่มีปลาตายอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่โรงงานเหล่านี้ เหตุการณ์ดังกล่าวได้สร้างความเดือดร้อนกับชาวบ้านในพื้นที่อย่างมาก ในเดือนส.ค.นี้ มีปลาตายลอยเกลื่อนคลองเป็นครั้งที่สี่แล้ว</p>	<p>ข้อมูลไปเสนอเป็นข่าว ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ เข้ามาดูแลและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะที่ผ่านมาเคยร้องเรียนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ หลายครั้งแล้ว แต่ไม่เคยได้รับการช่วยเหลืออย่างจริงจังสักที</p>	<p>ทำคลองอยู่ตะเภาเนา-ปลาตายเกลื่อน” หนังสือพิมพ์ข่าวสด, 29 สิงหาคม 2549</p> <p>“คนสงขลา ร้องสื่อ โรงงานชুষปล่อยน้ำเสียทำปลาตายเกลื่อน” ผู้จัดการออนไลน์, 23 สิงหาคม 2549</p>
7 สิงหาคม 2549	แม่ น้ำกลาง อ.ปางมะผ้า จ. แม่ฮ่องสอน	<p>จากกรณีที่มีปลาจำนวนมากทั้งขนาดเล็กและใหญ่ ในแม่น้ำกลาง อ.ปางมะผ้า ตายเป็นจำนวนมาก ล่าสุดพ.ญ.วิไล ชัยพูน ผอ.โรงพยาบาลปางมะผ้า เปิดเผยว่า การตรวจหาสารพิษในเนื้อปลา ได้ส่งตัวอย่างไปพิสูจน์ที่กทม. และยังไม่ทราบผลอย่างเป็นทางการ แต่สำหรับการตรวจคุณสมบัติเบื้องต้นของหัวย่น้ำกลาง มีดังนี้ 1.ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ 3.2 ไมโครกรัมต่อลิตร อยู่ในเกณฑ์ปกติ 2.ค่าความเป็นกรด-ด่าง 7.3 พีเอช อยู่ในเกณฑ์ปกติ 3.ค่าความเป็นต่าง 22 ไมโครกรัมต่อลิตร อยู่ในเกณฑ์ปกติ 4.แอมโมเนีย 0 ไมโครกรัมต่อลิตร อยู่ในเกณฑ์ปกติ 5.ค่าความกระด้าง 48 ไมโครกรัมต่อลิตร อยู่ในเกณฑ์ปกติ 6.สารไนโตร 0 ไมโครกรัมต่อลิตร อยู่ในเกณฑ์ปกติ 7.คาร์บอนไดออกไซด์อิสระ 0 ไมโครกรัมต่อลิตร อยู่ในเกณฑ์ปกติ 8.สารแขวนลอยในน้ำ มีความหนาแน่นมากผิดปกติ</p>		<p>“ยังไม่รู้เหตุปลาในน้ำกลางลอยตาย” หนังสือพิมพ์ข่าวสด, 7 สิงหาคม 2549</p>

		<p>ผลการวิเคราะห์จากซากปลาที่ตายมีดังนี้ 1.ลำตัวและเกล็ดปลาปกติ 2.อวัยวะภายในตัวปลาปกติ 3.เหงือกปลาปกติ สรุปผลการวิเคราะห์ในเบื้องต้น 1.ตะกอนดินในลำน้ำติดเหงือกปลา ทำให้ปลาไม่สามารถหายใจได้ 2.ส่วนสารเคมีเจือปนในน้ำทางสำนักงานประมงจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ส่งตัวอย่างน้ำและซากปลาไปตรวจที่กรมประมง กทม. ยังรอผลการตรวจวิเคราะห์อยู่</p> <p>นายผัด มะลิดวง อายุ 55 ปี ภารโรงโรงเรียนอนุบาลปางมะผ้า เปิดเผยว่า จากการตายของปลาพบว่ามีอาการเริ่มที่บริเวณในลำคอ ลักษณะน้ำมีสี 3 สี คือ สีแดงคล้ำ สีเทา และสีดำ และในช่วงเช้าประมาณ 09.00-10.00 น. ชาวบ้านที่ลงไปเก็บปลาในครั้งแรกพบว่า ในแม่น้ำมีสารเป็นคราบสีดำลอยอยู่และติดมือขึ้นมา มีกลิ่นคล้ายกลิ่นของน้ำส้มสายชูอ่อนๆ เจือปนอยู่บางเบา ซึ่งหากจะคิดว่าการสารเจือปนในน้ำก็น่าจะเป็นไปได้แต่ก็ต้องอยู่ที่การพิสูจน์ของแพทย์</p>		
30 กรกฎาคม 2549	เขตตำบลดิ่งชัน บริเวณปากคลองศรีบอยา อ.เหนือคลอง จ.กระบี่	<p>กระบี่ - ผู้ประกอบการเลี้ยงปลากระชังครวญ คราบตัวน้ำมัน สารเคมี น้ำเสีย ฟันพิษทำปลาตายนับพันตัว</p> <p>นายมานิต คำกุล นายกสมาคมชาวประมงจังหวัดกระบี่ กล่าวว่า ตนได้รับการร้องเรียนจากผู้ประกอบการเลี้ยงปลากระชังในเขตตำบลดิ่งชัน บริเวณปากคลองศรีบอยา อ.เหนือคลอง จ.กระบี่ ว่า ขณะนี้ปลาที่เลี้ยงไว้ในกระชัง เช่น ปลาเก๋า ปลากระพง ได้ตายไปเป็นจำนวนมาก ซึ่งมาจาก 3 สาเหตุหลัก ก็คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.คราบน้ำมันเตาที่มีการขนถ่ายกันที่บริเวณท่าเทียบเรือปากคลองศรีบอยา เพื่อนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงผลิตพลังงานไฟฟ้าของโรงไฟฟ้าภาคใต้กระบี่ 2.สารเคมีดองแมงกะพรุน ที่ทางผู้รับซื้อแมงกะพรุนถ่ายทิ้งลงสู่ทะเล และ 3.น้ำเสียจากบ่อเลี้ยงกุ้ง <p>นายกสมาคมชาวประมงจังหวัดกระบี่ กล่าวต่อว่า ซึ่งทั้ง 3 สาเหตุตนจะประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปตรวจสอบสภาพของน้ำ ว่า สาเหตุที่ทำให้ปลาที่เกษตรกรเลี้ยงไว้ตาย เนื่องจากสาเหตุใดกันแน่ เพื่อจะได้แก้ไขได้ถูกต้อง เพราะปัจจุบันปลาเก๋า</p>		<p>“คราบน้ำมันสารเคมี น้ำเสียฟันพิษทำปลาตายนับพัน”</p> <p>ผู้จัดการออนไลน์ 30 กรกฎาคม 2549</p>

		กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ นางสาวศิริประภา เรื่องประเสริฐ ผู้ประกอบการเลี้ยงปลา เก่าในเขตตำบลลิ่งชัน กล่าวว่า ขณะนี้ตนพร้อมด้วยกลุ่มผู้เลี้ยง ปลาเก่าทุกรายในเขตพื้นที่บริเวณปากคลองศรีบอยา ต้องประสบ กับปัญหาอย่างหนัก เนื่องจากปลาที่เลี้ยงไว้ตายอย่างไม่ทราบ สาเหตุ โดยหนักสุดเมื่อช่วงปลายเดือน ก.ค.ที่ผ่านมา ตายรวด เดียวกว่า 2,000 ตัว ทำให้ตนต้องย้ายปลาที่เลี้ยงไว้ในกระชัง นำไปเลี้ยงในบ่อดินแทน จึงขอความกรุณาหน่วยงานราชการที่ เกี่ยวข้องช่วยเข้ามาดูแลเกษตรกรเลี้ยงปลาในกระชังด้วย เพราะ หากปล่อยไว้อย่างนี้ปลาที่เลี้ยงไว้ต้องตายหมดบ่อแน่		
21 มิถุนายน 2549	แม่น้ำน่านในพื้นที่พิจิตร จ. นครสวรรค์ (ผลจากน้ำท่วม)	พิจิตร - นายวิเชียร รอดประเสริฐ ผู้จัดการประปาจังหวัดพิจิตร เปิดเผยว่าจากสถานการณ์น้ำท่วมภาคเหนือตอนล่าง คือ จ. สุโขทัย พิษณุโลก รวมทั้งพื้นที่ลุ่มของจ.พิจิตร หลายตำบลถูกน้ำ ท่วมขัง จนทำให้เกิดน้ำเน่าเสียตลอดลำน้ำยม และเพื่อเร่งระบาย น้ำที่ท่วมขัง หน่วยงานที่รับผิดชอบได้เปิดประตูน้ำบริเวณคลอง ในหลวง ที่เป็นคลองเชื่อมตอระหว่างแม่น้ำยมกับแม่น้ำน่าน โดย ต้นคลองอยู่ที่หมู่ 8 ต.กำแพงดิน อ.สามง่าม ปลายคลองเป็น แม่น้ำน่าน ที่หมู่ 8 บ้านไร่ ต.บางกระทุ่ม อ.บางกระทุ่ม จ. พิษณุโลก ก็ได้ก่อให้เกิดปัญหาต่อเนื่องขึ้นอีก นายวิเชียร กล่าวว่า ปัญหาดังกล่าวคือ ขณะนี้ในแม่น้ำ น่านในพื้นที่พิจิตร หลังจากรับน้ำจากแม่น้ำยมที่เน่าเหม็นระบาย เข้ามา ส่งผลให้น้ำในแม่น้ำน่านเกิดความสกปรก มีกลิ่นเหม็น และมีสารปนเปื้อน กระทบต่อการผลิตน้ำประปาแล้ว โดยเฉพาะ ประปาที่บ้านโคกสลุด บ้านวังปลาทุ ต.กำแพงดิน อ.สามง่าม ที่ อยู่ในความรับผิดชอบของการประปาพิจิตร ต้องได้รับผลกระทบ อย่างเลี่ยงไม่ได้ แต่หากเสนอให้ปิดประตูน้ำก็จะทำให้แม่น้ำยม เอ่อล้นท่วมทุ่งนา ถ้าจะยังเปิดต่อไปอยู่อย่างนี้น้ำในแม่น้ำน่าน ส่วนที่ยังใสสะอาด อาจจะเน่าเสียอีกสายหนึ่ง จึงอยากให้ผู้ เกี่ยวข้องเร่งหาวิธีแก้ปัญหาน้ำเน่าเสียของแม่น้ำยม และแม่น้ำ น่านในพื้นที่พิจิตร เป็นการเร่งด่วนก่อนที่น้ำน่านจะเน่าเสีย และ สัตว์น้ำจะพลอยได้รับผลกระทบ ส่วนที่จ.นครสวรรค์ นายชัยณรงค์ สิงหา ชาวต.แควใหญ่		"น้ำยม "เน่าลาม" น้ำ น่าน"ทะเล็กพิจิตร กระทบผลิตประปา- ปลากะชังตาย เกลื่อน" หนังสือพิมพ์ข่าวสด, 21 มิถุนายน 2549

		<p>อ.เมือง กล่าวว่า มีอาชีพเลี้ยงปลากดกึ่งในกระชังมากกว่า 30 ปี ขณะนี้ให้นำทางภาคเหนือได้ไหลเข้าสู่เขตที่ชาวบ้านที่เลี้ยงปลาในกระชังเร็วเกินกว่าที่ทางเจ้าหน้าที่ได้มาบอกไว้ล่วงหน้า จึงรีบนำปลาที่อยู่ในกระชังขึ้นก่อนที่ปลาจะตายทั้งหมด ปลาของตนเองเลี้ยงมาปีกว่าแล้ว น้ำหนักอยู่ที่ตัวละประมาณ 700-800 กรัม อีก 2 เดือนก็จะจับขายได้แล้ว ส่วนปลาที่ตายคิดเป็นค่าเสียหายประมาณ 2 แสนกว่าบาท</p>		
6 มิถุนายน 2549	<p>ต.ท่าบอง อ.ระโนด จ.สงขลา (ปัญหากลิ่นเหม็นจากโรงงานของซีพี)</p>	<p>ศูนย์ข่าวหาดใหญ่ - ชาวระโนดสุดทน ร้องโรงงานผลิตหัวอาหาร กุ้งของบริษัทเจริญโภคภัณฑ์ ส่งกลิ่นเหม็นนาน 4 ปี โอด ร้องเรียนมานับครั้งไม่ถ้วน แต่แก้ปัญหากลิ่นเหม็นไม่ได้ เตรียมบุกตลาดหลักทรัพย์ขอร้องนักเล่นหุ้นเล็กซื้อขาย พร้อมพิมพ์ข้อมูลการร้องทุกข์เป็นภาษาอังกฤษพร้อมสื่อต่างประเทศ</p> <p>วันนี้ (6 มิ.ย.) นายสุรินทร์ แสงสีดา ราษฎรอยู่บ้านเลขที่ 104/1 ม.5 ต.ท่าบอง อ.ระโนด จ.สงขลา ซึ่งได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นเหม็นจากโรงงานผลิตหัวอาหารกุ้งกุลาดำของบริษัท <u>เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)</u> ตั้งอยู่เลขที่ 1001/1 ถนนสายหัวไทร-สงขลา ม.5 ต.ท่าบอง อ.ระโนด ได้นำข้อมูลเข้าเปิดเผยต่อผู้สื่อข่าวว่า ครอบครัวของตนได้รับผลกระทบจากการตั้งโรงงานผลิตอาหารกุ้งกุลาดำ บริษัท <u>เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)</u> ภายหลังจากดำเนินการประกอบกิจการตั้งแต่วันที่ 20 มิถุนายน 2545</p> <p>โรงงานได้ส่งกลิ่นเหม็นของปลาปนเหมือนซากศพ มีเสียงดังของเครื่องจักร เกิดเขม่าดำฟุ้งกระจาย ทั้งกลางวันและกลางคืน ก่อให้เกิดความรำคาญและทำให้มีอาการข้างเคียง คือ ปวดหัว แน่นหน้าอก อาเจียน ซึ่งได้ร้องเรียนให้มีการแก้ไขยาวนานถึง 4 ปี แต่ยังไม่สามารถแก้ไขเรื่องกลิ่นเหม็นได้</p> <p>นายสุรินทร์ กล่าวว่า การที่ตนไม่ยอมรับเงินและเดินหน้าร้องเรียนขอความเป็นธรรมปัญหาผลกระทบจากโรงงานนี้ ทำให้ญาติผู้ใหญ่ได้มาเตือนให้หยุดดำเนินการ เนื่องจากมีข่าวว่าข้าราชการผู้ใหญ่ และผู้มีชื่อเสียงใน จ.สงขลา จะให้คนมาลอบยิงหรืออุ้มฆ่า แม้จะรู้สึกกลัวแต่ก็ต้องกล้าที่จะทำ ล่าสุดเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2549 ตนได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์เรื่องกลิ่นเหม็นจาก</p>	<p>ครั้งแรก ตนและชาวบ้านใกล้เคียงกว่า 200 หลังคาเรือน ที่ได้รับผลกระทบจากโรงงานผลิตอาหารกุ้งกุลาดำ ส่งหนังสือร้องเรียนเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2546 ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา และสำเนาส่งถึงสำนักนายกรัฐมนตรี, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม, แม่ทัพภาค 4, อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา, นายอำเภอระโนด, กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต.ท่าบอง อ.ระโนด และผู้จัดการบริษัทเจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) แต่ก็ได้รับการแก้ไขเพียงบางส่วน คือ เรื่องเสียงและฝุ่นละอองนั้นได้ลดลงอยู่ในภาวะที่ทนได้ ยกเว้นเรื่องกลิ่นที่ยังคงรุนแรง</p> <p>นายสุรินทร์ กล่าวต่ออีกว่า หลังที่มีการร้องเรียนก็ได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงภายในโรงงาน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ก็ยังไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหากลิ่นเหม็นได้ ขณะที่ทางโรงงานได้เสนอผลประโยชน์ให้กับ</p>	<p>“ชาวระโนดร้อง รง. ผลิตหัวอาหารกุ้งของ “ซีพี” ส่งกลิ่นเหม็น นาน 4 ปี” , ผู้จัดการออนไลน์, 7 มิถุนายน 2549</p>

		<p>โรงงานผลิตอาหารกึ่งอุตสาหกรรม การร้องเรียนให้โรงงานแก้ไข ปัญหาเรื่องกลิ่นยาวนานมา 4 ปี แล้ว บางครั้งก็หุดหู่ใจเหมือนกัน เพราะตึกๆ นอนหลับในบ้านก็ไต่กลิ่น แต่ก็หนีไปไหนไม่ได้ ทำให้ อึดสู้อันนี้อีกครั้งเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรม</p> <p>“สิ่งที่อยากเห็นในการแก้ปัญหา ก็คือ ความถูกต้องและ คุณธรรม จะชดใช้เป็นเงินด้วยการตีราคาบ้านและที่ดินไม่ได้ เพราะสังคมชนบทไม่เหมือนกับในเมืองที่ย้ายถิ่นฐานกันง่าย ๆ การเลือกที่อยู่ก็หมายถึงทุกอย่างลงตัวแล้ว และบ้านเรือนก็ตั้งมาก่อนที่โรงงานจะเกิดเสียอีก ซึ่งหากภายในเดือนกรกฎาคมนี้ยังไม่เหมือนเดิม ผมก็จะไปตลาดหลักทรัพย์เพื่อบอกกับนักเล่นหุ้นว่า อย่าไปซื้อหุ้นของซีพีเลย เพราะเขาทำอะไรโดยไม่คิดถึง ผลกระทบของชาวบ้านที่อยู่ใกล้โรงงานเลย แล้วจะถอดเรื่องราว ปัญหาเหล่านี้พิมพ์เป็นภาษาอังกฤษให้สื่อต่างชาติได้เห็น ว่า บริษัทฯแห่งนี้ทำอะไรกับคนไทยบ้าง” นายสุรินทร์กล่าว</p>	<p>ชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ โดยให้เข้า เป็นคนงานในโรงงานทำให้สามารถหยุดการเคลื่อนไหวของชาวบ้านส่วนใหญ่ได้ แต่ครอบครัวของตนนั้นรับผลกระทบมากที่สุด เนื่องจากบ้าน ตั้งอยู่ห่างจากโรงงาน 80 เมตร โดยมีท่อระบายกลิ่นเหม็นตั้งอยู่ตรงกับตัวบ้าน ทำให้ได้รับกลิ่นเมื่อมีลมพัดมา ในทิศตรง โดยเฉพาะในเดือน เมษายน-พฤศจิกายน ซึ่งลมจะพัดจากโรงงานฝั่งทิศตะวันตกมาฝั่งทิศ ตะวันออกตรงบ้านของตน</p> <p>ดังนั้น บริษัทฯ จึงได้มีการเสนอ ให้รับตำแหน่งที่ปรึกษาของโรงงาน ด้วยเงินเดือน 5,000 บาท และรับ บุตรทั้ง 4 คนเข้าเป็นพนักงานด้วย เงินเดือนเท่ากับเงินเดือน เดือน สุดท้ายของที่ทำงานเดิม แต่ ครอบครัวตนก็ไม่สามารถรับข้อเสนอ ได้ นอกจากจะแก้ไขปัญหारे่องกลิ่น ให้หมดไป ด้วยตนมักหลักสร้างบ้าน ใหม่ตั้งแต่ พ.ศ.2525 ก่อนโรงงานจะเข้ามาดำเนินการหลายปี ทำให้คน ต้องร้องทุกข์ปัญหาดังกล่าวไม่น้อย กว่า 7 ครั้ง ตลอดระยะเวลา 4 ปี ที่ โรงงานเปิดดำเนินการ</p> <p>“เมื่อปี 2547 ผมเคยไป ร้องเรียนที่ทำเนียบรัฐบาลหลังจาก พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ในขณะนั้นได้เปิดกล่องรับเรื่องร้อง ทุกข์จากประชาชน นอกจากนี้ยังได้ ยื่นหนังสือร้องทุกข์ต่อ พ.ต.ท.ทักษิณ</p>	
--	--	--	--	--

			ที่โรงแรมทวินโลตัส จ. นครศรีธรรมราช ด้วยมือตัวเอง ซึ่ง นายกษ ก็เอามือตบป่าแล้วบอกจะ ดูแลให้ แต่ขณะนี้ก็ยังไม่มื่ออะไร เกิดขึ้น”	
18 พฤษภาคม 2549	คลองของตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ	<p>ผู้สื่อข่าวรายงานว่า นายประทีป เข้มกำเนิด อายุ 50 ปี เกษตรกร ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ และกรรมการ หอการค้าจังหวัดสมุทรสงคราม พร้อมด้วยชาวบ้านอีกกว่า 20 คน ได้พากันเข้าร้องเรียนต่อนายอนุวัฒน์ เมธีวิบูลย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงครามว่า ได้รับความเดือดร้อนจาก <u>โรงงานผลิตปลาร้าส่งขายทั้งในประเทศและต่างประเทศ ของนางยุวภา ธรรมกิจพาณิชย์ ซึ่งอยู่เลขที่ 23/2 หมู่ 2 ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม</u></p> <p>กลุ่มผู้ร้องเรียนระบุว่า ทางโรงงานดังกล่าวได้นำปลาต่างๆ มา ซ้ำแหละพร้อมกับล้างควาและเลือดปลาออก โดยปล่อยน้ำทิ้งลง คลองสาธารณะ เป็นเหตุให้น้ำในคลองของตำบลคลองโคนเน่า เสีย ชาวบ้านที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงต้องได้รับความเดือดร้อน เป็นอันมาก เนื่องจากไม่มีน้ำใช้ในการบริโภคอุปโภค และน้ำที่เน่า เสียยังสร้างกลิ่นเหม็นตลบอบอวล ส่งผลให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ ทั้งทางบกและทางอากาศ</p> <p>นอกจากนี้เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงกุ้งกุลาดำที่อยู่ใกล้กับโรงงาน ดังกล่าวก็ไม่สามารถใช้น้ำจากคลองธรรมชาติมาประกอบอาชีพ นากุ้งได้อีกด้วย ผู้ที่เดือดร้อนเคยร้องเรียนไปยัง อบต.คลองโคน หลายครั้งแล้ว แต่ยังไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงต้องการ ให้ทางจังหวัดสมุทรสงครามแก้ปัญหาให้ด้วย</p>	<p>นายอนุวัฒน์ เมธีวิบูลย์ ผู้ว่าราชการ จังหวัดสมุทรสงคราม ได้รับเรื่อง ร้องเรียนเอาไว้พร้อมกับมอบหมายให้ นายวิลาส ภูศิลป์ ปลัดจังหวัด สมุทรสงคราม พร้อมด้วยหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องออกไปตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยมีนายสุวัฒน์ พรหมสุวรรณ นายอำเภอเมืองสมุทรสงคราม และ นายจีระ แก้วมณี นายก อบต.คลอง โคน เป็นผู้นำเข้าไปพื้นที่ดังกล่าว</p> <p>จากการตรวจสอบพบว่า โรงงานผลิต ปลาร้าดังกล่าวสร้างปัญหาให้กับ ชาวบ้านจริง เพราะพบหลักฐานว่ามี การปล่อยน้ำเสียลงคลองสาธารณะ โดยไม่มีการบำบัดที่ถูกต้อง ก่อน นอกจากนี้ยังส่งกลิ่นเหม็น อบอวลไปหมด ซึ่งทางเจ้าของ โรงงานอ้างว่าอยู่ในระหว่างปรับปรุง โรงงานและกำลังจะย้ายไปอยู่ที่ใหม่ที่ สร้างใกล้เสร็จแล้ว และโรงงานแห่ง ใหม่มีระบบบำบัดน้ำเสียที่ทันสมัย เชื่อว่าคงไม่สร้างปัญหาเดือดร้อน ให้กับชาวบ้านอีกต่อไป</p> <p>อย่างไรก็ตาม ทางหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องของจังหวัดสมุทรสงครามได้ ส่งให้ทางโรงงานหยุดการผลิตปลาร้า</p>	<p>“รง.ผลิตปลาร้าส่ง นอกก่อกภัยมลภาวะ พิษ”</p> <p>กองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์, 18 พฤษภาคม 2549</p>

			ไปก่อน จนกว่าจะย้ายไปผลิตที่โรงงานแห่งใหม่ แต่ถ้าไม่มีระบบป้องกันมลภาวะก็ให้หยุดกิจการตลอดไป พร้อมกับให้เจ้าของโรงงานผู้ผลิตปลาร้าเซ็นชื่อรับรองว่าจะปรับปรุงแก้ไขและยินดีให้ทุกหน่วยงานสามารถตรวจสอบได้ ทำให้กลุ่มชาวบ้านพอใจในระดับหนึ่ง	
17 พฤษภาคม 2549	ชายฝั่งทะเลบริเวณหมู่บ้านเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์	<p>ผู้สื่อข่าวได้รับแจ้งจากชาวประมงเรือเล็กหมู่บ้านเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ว่าขณะนี้ได้รับความเดือดร้อนจากทะเลเน่าส่งกลิ่นเหม็น ปลาตายลอยแพเป็นจำนวนมาก จนนักท่องเที่ยวไม่กล้าลงเล่นน้ำทะเลจึงได้เดินทางไปตรวจสอบบริเวณปากคลองทางขึ้นวัดเขาตะเกียบ พบเรือประมงเล็กกว่า 100 ลำ โดยยังพบว่าสัตว์ทะเลหลายชนิดต่างทยอยขึ้นมาหายใจบนผิวน้ำเป็นอย่างมาก มีบางส่วนที่ตายแล้วชาวบ้านจะนำเอากลับไปประกอบอาหารที่บ้าน</p> <p>นายฟุ้ง ลุ่มพงษ์ ชาวประมงเรือเล็ก เปิดเผยว่า บริเวณดังกล่าวเป็นป่าชายเลนที่ซุกซมด้วย สัตว์ทะเลนานาชนิดเป็นแหล่งทำมาหากินมาตั้งแต่ปู่ย่าตายาย แต่หลังจากเทศบาลเมืองหัวหินได้ สร้างบ่อบำบัดน้ำเสียขึ้นที่บริเวณเขาพับผ้า และแอมบปล่อยน้ำเสียทิ้งลงคลองไหลรวมออกไปยัง ปากคลองตะเกียบ ทำให้น้ำทะเลเสียเน่าเหม็นสร้างความเดือดร้อนหนัก ไม่สามารถจับกุ้งปลา- ปลาฆ่าทำอาหารได้ และกุ้งขาวเกรงว่ากุ้งขาวจะสูญพันธุ์ในไม่ช้า หากช่วงไหนโชคดีน้ำทะเล หนูนกก็คอยยังชั่วเพราะจะชะล้างน้ำเสียลงทะเล แต่ถ้าน้ำลดก็จะส่งกลิ่นเหม็นตลบอบอวลตามเดิม อยากให้เทศบาลช่วยปล่อยน้ำเสียทิ้งลงที่อื่น พวกตนชาวประมงเรือเล็กเวลาถ่ายน้ำมันเครื่องยังต้องนำไปทิ้งบนฝั่งเลย แต่เทศบาลเองกลับปล่อยน้ำเสียทิ้งลงทะเลเสียเอง</p>	<p>ด้านนายสายชล มังกร รองประธานชุมชนเขาตะเกียบ เปิดเผยว่า เคยร้องเรียนไป ทางกองอนามัยและสิ่งแวดล้อมเทศบาลเมืองหัวหินหลายครั้งแล้วแต่เจียบเฉย ตนเคยพาชาวบ้าน ไปชุมนุมพบว่าปล่อยน้ำเสียทิ้งลงทะเลถึงสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ซึ่งขณะนี้ทะเลเน่าแผ่เป็นวงกว้างขึ้น อีกทั้งจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลตามไปด้วย</p>	<p>“ประมงร้องทรม.หัวหิน ช่วย แอมบปล่อยน้ำเสียลงทะเลทำลายสิ่งแวดล้อม”, หนังสือพิมพ์แนวหน้า, 17 พฤษภาคม 2549</p>
	ไม่ระบุแหล่งที่มาของข่าว แต่มีข้อมูลน่าสนใจ ดูในเว็บลิงค์ http://www.nicaonline.com/download/sk2.pdf	<p>นับวันแหล่งน้ำในจังหวัดสงขลามีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงเรื่อยๆ เห็นได้จากในช่วงปี 2540 -2548 สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ได้รับแจ้งจากประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานราชการต่าง ๆ เพื่อให้ไป</p>		

		<p>ตรวจสอบถึงสาเหตุการตายของสัตว์น้ำที่เกิดขึ้นตามแหล่งน้ำต่าง ๆ มากถึง 29 ครั้ง ซึ่งตัวเลขนี้อาจต่ำกว่าความเป็นจริงเพราะเมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นบางครั้งก็ไม่ได้แจ้งให้หน่วยงานราชการทราบ โดยเฉพาะเมื่อสัตว์น้ำที่เลี้ยงในกระชังตาย ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าจำนวนครั้งที่ได้รับรายงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในปี 2540 ได้รับรายงานเพียงครั้งเดียว แต่ในปี 2547 และ 2548 ได้รับรายงาน 7 และ 10 ครั้ง</p> <p>ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า คุณภาพของน้ำตามแหล่งน้ำต่างๆ ในจังหวัดสงขลานั้นวันจะยิ่งแย่ลงเรื่อยๆ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากของเสียที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมต่างๆ เช่น ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม การเกษตรกรรม และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ถูกปล่อยลงสู่แหล่งน้ำทั้งตั้งใจและไม่ตั้งใจ นอกจากนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนได้ตระหนักถึงความสำคัญกับแหล่งน้ำมากขึ้น เมื่อพบสัตว์น้ำตายจึงแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ อันนี้นับเป็นสิ่งที่ดีที่ประชาชนมีความห่วงใยในทรัพยากรในชุมชนของตนเองมากขึ้น แม้ว่าจะไม่เคยหาจำเลยที่แท้จริงที่ทำให้สัตว์น้ำตายได้สักครั้งก็ตาม</p>		
29 มีนาคม 2549	คลองในต.ป่าคลอก อ.กลาง จ.ภูเก็ต	<p>ศูนย์ข่าวภูเก็ต – ผู้ว่าฯ ลุยตรวจพื้นที่ ชาวบ้านร้องเรียนโรงงาน ยางปล่อยน้ำเสียลงคลอง ส่งผลปลาเลี้ยงตายยกบ่อ แนะนำบ้านสรุปค่าเสียหายเรียกร้องโรงงายจ่าย หากเบี่ยงก็ให้ฟ้องศาล ดำเนินคดี</p> <p>นายอุดมศักดิ์ อัครวางร ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต กล่าวถึงการตรวจสอบพื้นที่ที่ชาวบ้านหมู่ 2 ต.ป่าคลอก อ.กลาง จ.ภูเก็ต ร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากการปล่อยน้ำเสียลงคลองของโรงยางแห่งหนึ่ง ทำให้ปลาที่ชาวบ้านเลี้ยงไว้ในบ่อตายทั้งหมด และเรื่องนี้ได้มีการร้องเรียนกันมาเป็นเวลานานแล้วแต่ยังไม่ได้ข้อยุติว่า จากการตรวจสอบร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเข้าตรวจสอบที่บ่อเลี้ยงปลาของนายอรุณ หรือเคน ไกรทอง อายุ 63 ปี อยู่บ้านเลขที่ 69 ม.2 ต.ป่าคลอก อ.กลาง จ.ภูเก็ต พบว่า มีการปล่อยน้ำเสียลงในลำคลองจริง แม้ว่าจะมีการบำบัดแล้วก็ตาม ทั้งนี้ ตนได้แนะนำให้ชาวบ้านสรุปค่าเสียหายทั้งหมดว่าเป็นเงินจำนวนเท่าไร โดยให้เจ้าหน้าที่เจ้าของต้นเรื่อง เป็น</p>		<p>“ผู้ว่าฯลุยตรวจโรงงาน ยางปล่อยน้ำเสียทำปลาตายยกบ่อ”</p> <p>ผู้จัดการออนไลน์, 29 มีนาคม 2549</p>

		<p>ผู้รับผิดชอบประสานกับโรงยาง เพื่อให้โรงยางรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้น หากทางเจ้าของโรงยางไม่รับผิดชอบ ก็ให้ชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ ยื่นเรื่องต่อศาล เพื่อให้ให้ดำเนินคดีไปตามขั้นตอนของกฎหมาย พร้อมกับขอให้ผู้นำท้องถิ่นตรวจการดำเนินกิจการโรงงานยางว่า ขาดทุนหรือทำแล้วไม่ได้ผลเท่าที่ควร ก็ให้ปิดกิจการไป</p> <p>ส่วนในเรื่องของการปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำ ซึ่งได้สร้างความเดือดร้อนให้แก่ชาวบ้าน โรงยางสมควรจะรับผิดชอบตามความเสียหายที่ชาวบ้านได้รับ แล้วสรุปออกมาเสนอไปทางนายกอบต. ป่าคลอก ดำเนินการต่อ</p> <p>อย่างไรก็ตาม ในการบำบัดน้ำเสียของโรงยางป่าคลอก ได้มีการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย แต่จากการตรวจสอบของ อบต. พบว่าเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียที่ไม่ได้มาตรฐาน และเสนอให้ทางโรงยางปรับปรุง แต่โรงยางก็ไม่ได้มีการแก้ไขแต่อย่างใด</p>		
7 มีนาคม 2549	<p>บ้านขี้เหล็กหมู่ 10 และบ้านหินปูน หมู่ 17 ต.เขาวาใหญ่ อ.กันทรวิชัย</p> <p>(ผลจากภัยแล้งและการเลี้ยงปลาในกระชังมากเกินไป)</p>	<p>มหาสารคาม - ผู้สื่อข่าวจากมหาสารคาม รายงานว่าจากกรณีเกิดสถานการณ์ภัยแล้งในหลายพื้นที่ของจังหวัด ส่งผลให้ปริมาณน้ำในลำน้ำชีลดลงอย่างรวดเร็วสร้างความเสียหายแก่ผู้เลี้ยงปลากระชัง บ้านขี้เหล็กหมู่ 10 และบ้านหินปูน หมู่ 17 ต.เขาวาใหญ่ อ.กันทรวิชัย ปลาในกระชัง 970 กระชัง ทอยตายวันละเกือบ 3,000 ก.ก. สร้างความเสียหายอย่างหนัก</p> <p>นายชวน ศิรินันท์พร ผวจ.มหาสารคาม กล่าวว่า สาเหตุการที่ปลาเลี้ยงในกระชังตายเป็นจำนวนมากเนื่องเพราะจุดเลี้ยงปลาในลำน้ำชี บริเวณบ้านขี้เหล็ก บ้านหินปูน เป็นคิ่งน้ำแคบ แต่มีการเลี้ยงปลากระชังเป็นจำนวนมาก ทำให้หัวอาหารใช้เลี้ยงปลาดกตะกอนลงใต้พื้นน้ำสะสมมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเกิดสถานการณ์ภัยแล้งน้ำมีน้อยอย่างไร้ปีน จึงเกิดปัญหาน้ำเสียทำให้ออกซิเจนในน้ำมีต่ำ ส่งผลให้ปลาที่เลี้ยงในกระชังตาย ที่น่าเป็นห่วงมากในขณะนี้เนื่องเพราะการเลี้ยงปลากระชังในลำน้ำชี มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกปี จากการสำรวจตัวเลขผู้เลี้ยงปลาในกระชัง 3 อำเภอที่แม่น้ำชีไหลผ่าน ประกอบด้วย อ.โกสุมพิสัย อ.กันทรวิชัย และ อ.เมือง ปีที่แล้วมีจำนวน 3,000 กระชัง แต่ปัจจุบันเพิ่มขึ้นถึง 5,000 กระชัง</p>	<p>"เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว จังหวัดจึงมีนโยบายที่จะจัดระเบียบการเลี้ยงปลากระชังในลำน้ำชี โดยขณะนี้ได้ประสานไปยังทางประมงจังหวัดและทางสิ่งแวดล้อม ร่วมกันกำหนดมาตรการเลี้ยงปลากระชัง ที่เหมาะสมเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านต่อไป พร้อมกับให้ลำน้ำชีซึ่งถือเป็นเส้นเลือดใหญ่หล่อเลี้ยงชาวอีสานมานานยังคงเป็นสายน้ำที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยกุ้ง หอย ปู ปลา และสามารถชื้ออุปโภค-บริโภคได้อย่างยั่งยืนตลอดไป" นายชวน กล่าว</p>	<p>"ลำน้ำชีเน่าหนัก-ชีปลากระชังตันตอ ฟอเมืองสารคามสั่งจัดระเบียบ-พื้นความสมบูรณ์"</p> <p>หนังสือพิมพ์ข่าวสด</p> <p>7 มีนาคม 2549</p>

		<p>ผวจ.มหาสารคาม กล่าวอีกว่า จากการที่ผู้เลี้ยงปลาในกระชังเพิ่มขึ้นมาก นับว่าน่าเป็นห่วงมากหากการเลี้ยงปลาในลำน้ำชี ไร้ระเบียบควบคุมเพราะโอกาสที่น้ำในลำน้ำชีจะเน่าเสียมีสูงมาก ตนเคยลงสำรวจพบว่าบริเวณใต้กันกระชังเลี้ยงปลาทุกแห่ง มีแต่ฝุ่นตะกอนจากหัวอาหารปลา ทางจังหวัดมองว่าจะปล่อยให้สถานการณ์เป็นเช่นนี้ต่อไปไม่ได้แล้วเพราะหากเกิดน้ำเน่าเสียแล้วโอกาสที่พื้นดินกลับมายากมาก มีตัวอย่างจากกรณีลำน้ำพองเน่า เพราะน้ำเสียที่ปล่อยจากโรงงาน จนบัดนี้ทรัพยากรธรรมชาติในลำน้ำพองยังไม่ฟื้นกลับมาเลย</p>		
<p>4 มีนาคม 2549 (เหตุเกิดมา 1 สัปดาห์แล้ว)</p>	<p>คลองยางไหลผ่าน 4 หมู่บ้านใน จ.สระแก้ว ลงสู่คลองพระปรัง ที่อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี พื้นที่เกิดเหตุอยู่ในพื้นที่ ต.ท่าเกษม อ.เมืองสระแก้ว และ ต.ห้วยโจด ต.โนนหมากเค็ง อ.วัฒนานคร</p>	<p>ผู้สื่อข่าวรายงานจากจ.สระแก้วว่า ชาวบ้านหมู่ 9 บ้านหัวกุญแจ ต.ท่าเกษม อ.เมือง จ.สระแก้ว ร้องเรียนว่า โรงงานน้ำตาลแห่งหนึ่ง ปล่อยน้ำเสียลงคลองยาง ทำให้น้ำในคลองเน่าเสีย ปลาตายลอยเป็นแพ เมื่อไปตรวจสอบบริเวณคลองยางด้านหลังโรงงานน้ำตาลดังกล่าว ซึ่งเป็นคลองสาธารณะที่ชาวบ้านใน ต.ท่าเกษม อ.เมืองสระแก้ว และ ต.ห้วยโจด ต.โนนหมากเค็ง อ.วัฒนานคร ใช้อุปโภค-บริโภคกันมาช้านาน พบว่ามีปลาชนิดต่างๆ ตายลอยเป็นแพเต็มลำคลอง และพบว่าน้ำในลำคลองเป็นสีเขียว มีกลิ่นเหม็นคละคลุ้งไปทั่ว</p> <p>นายบุญนาค มงคลชาติ อายุ 67 ปี ชาวบ้าน หมู่ 9 บ้านหัวกุญแจ ต.ท่าเกษม เปิดเผยว่า คลองยางเป็นลำคลองสาธารณะไหลผ่าน 4 หมู่บ้านใน จ.สระแก้ว ลงสู่คลองพระปรัง ที่อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี มีปัญหาเน่าเสียมาประมาณ 1 สัปดาห์แล้ว สาเหตุมาจากโรงงานน้ำตาล ซึ่งตั้งอยู่ที่บ้านห้วยโจด ต.ห้วยโจด ปล่อยน้ำเสียลงคลองยาง ส่งกลิ่นเหม็นคละคลุ้งไปหลายหมู่บ้าน นอกจากนี้ น้ำที่เน่าเสียทำให้ปลาในคลองยางขาดอากาศตายลอยเป็นแพระยะทางกว่า 7 กิโลเมตร ซึ่งในช่วงแรกๆ ชาวบ้านได้มาเก็บปลาที่ตายในคลองมารับประทานเป็นจำนวนมาก แต่รับประทานแล้วเกิดอาการปวดท้องรุนแรง ผู้ใหญ่บ้านจึงประกาศห้ามชาวบ้านเก็บปลาที่ลอยตายในลำคลองมารับประทาน ทำให้ปลาที่ตายเกิดการเน่าเสียเพิ่มขึ้นอีก</p>		<p>“ร้องร.น้ำตาลชุกซ์! ึ่งน้ำเสียปลาตายอื้อ” หนังสือพิมพ์ข่าวสด, 4 มีนาคม 2549</p>
<p>18 กุมภาพันธ์ 2549 (วันที่เกิด)</p>	<p>ชลประทานห้วยดิน ต.ละลาย อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ</p>	<p>ผู้สื่อข่าวรายงานจากที่ชลประทานห้วยดิน ต.ละลาย อ.กันทรลักษ์ ว่ามีชาวบ้านจาก 7 หมู่บ้านนับ 100 คนร้องเรียนว่ามีปลาที่ตาย</p>	<p>กำนันต.ละลายเคยร้องเรียนไปยังส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแล้วหลายครั้ง</p>	<p>“ชาวศรีสะเกษ 7 หมู่บ้านโวยล้น รง.</p>

เหตุ)		<p>ลอยเป็นแพจำนวนมากอยู่ในน้ำภายในชลประทานห้วยดิน โดย นายมงคล สมประเสริฐ อายุ 42 ปี กำหนด.ละลาย กล่าวว่า จากการที่ได้ตรวจสอบหาสาเหตุอย่างละเอียดแล้วพบว่าสาเหตุที่ปลาตายหมดลำห้วยดินนี้เนื่องจากว่าโรงงานมันสำปะหลังแห่งหนึ่งปล่อยน้ำเสียลงไปในชลประทานห้วยดิน ซึ่งเป็นลำห้วยสาธารณะของชาวบ้าน 7 หมู่บ้านในเขตต.ละลาย แต่น้ำเสียที่ไหลออกมาจากลานมันก็มีกลิ่นเหม็นมาก ชาวบ้านที่ผ่านไปมาบริเวณนี้จะต้องนำเอาผ้ามาปิดจมูกเนื่องจากว่ากลิ่นเหม็นของน้ำเสียรุนแรงมากทีเดียว</p> <p>กำหนด.ละลาย กล่าวต่อไปว่า การปล่อยน้ำเสียลงไปในชลประทานห้วยดินนี้มีมานานร่วม 3 ปีแล้ว พวกตนต้องพากันหาสัตว์น้ำมาปล่อยลงในลำห้วยดิน แต่พอเข้าหน้าฝนน้ำเสียจากโรงงานมันสำปะหลังก็จะไหลลงไปในชลประทานห้วยดินจำนวนมาก ทำให้ปลาทุกชนิดที่พวกตนนำเอาปล่อยไว้เป็นอาหารของชาวบ้านตายสูญพันธุ์ไปจนหมดสิ้น โดยเมื่อวันเสาร์ที่ 18 ก.พ.ที่ผ่านมา มีฝนตกอย่างหนักในเขตต.ละลาย ทำให้น้ำเสียจากโรงงานมันสำปะหลังไหลลงในชลประทานห้วยดินและมีปลาตายหมดทั้งลำห้วย</p>	<p>แต่ปรากฏว่าเรื่องที่ร้องเรียนไปทุกครั้งก็จะเงียบ</p> <p>"ทำให้ชาวบ้าน 7 หมู่บ้านต้องเสี่ยงต่อการบริโภคปลาที่อาจจะติดสารพิษจากโรงงานมันสำปะหลังได้ ผมได้หารือกับผอ.ทั้ง 7 หมู่บ้านแล้วว่า จะใช้เงินเอสเอ็มแอลมาใช้ในการขุดชลประทานห้วยดิน เพื่อจะได้ทำเป็นแหล่งเลี้ยงปลาสร้างอาหารให้กับชาวบ้านใน 7 หมู่บ้าน แต่ว่าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องก็ยังไม่มีการแก้ไขปัญหาการที่โรงงานมันสำปะหลังปล่อยน้ำเสียลงไปในชลประทานห้วยดินแต่อย่างใด ทำให้ต้องชะลอโครงการขุดลอกห้วยดินเอาไว้ก่อน"</p>	<p>ปล่อยน้ำเสีย-ปลาตาย เป็นเบือ", หนังสือพิมพ์ข่าวสด, 27 กุมภาพันธ์ 2549</p>
24 กุมภาพันธ์ 2549	<p>ริมถนนสุขุมวิท หน้าทำการขนส่งจังหวัดฯ พบ ลูกปลาเสียชีวิตลอยอยู่ในคลองชลประทาน เป็นจำพวกลูกปลาทัวเล็ก ๆ บริเวณริมคลอง (เจ้าหน้าที่อ้างว่าเกิดจากน้ำเสียจากชุมชน)</p>	<p>ชาวบ้านร้องปลาตายในคลองชลประทาน เทศบาลบางปู ผลตรวจสอบพบชาวบ้านปล่อยน้ำเสียลงสู่คลองโดยไม่มีการบำบัดวันนี้ (24 ก.พ.) นายธีรพล ชุนเจริญ นายกเทศมนตรีเทศบาลบางปู พร้อมด้วยคณะได้รู้ดีไปดูและตรวจสอบยังที่ริมถนนสุขุมวิท หน้าทำการขนส่งจังหวัดฯ พบลูกปลาเสียชีวิตลอยอยู่ในคลองชลประทาน เป็นจำพวกลูกปลาทัวเล็ก ๆ บริเวณริมคลอง เรือยี่ไปจนถึงหน้าวัดตำหรุ ทางนายกเทศมนตรี จึงได้สั่งให้ทางเจ้าหน้าที่ช่วยกันตักปลาเหล่านั้นขึ้นมาเพื่อไม่ให้มันน้ำเสีย และได้กล่าวว่า วันนี้ได้มาดูแล้วเก็บปลาที่ตายก่อน และได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับคลองชลประทาน ที่เกี่ยวข้องโดยตรง คือ ชลประทาน ทางชลประทานตอนนี้เขาไม่สามารถที่ปล่อยน้ำเสียออกได้เพราะน้ำเขาไม่พอ และบริเวณคลองชลประทานบริเวณที่ปลาตายนี้ไม่มีโรงงานแต่อย่างไร และบริเวณพื้นที่ดังกล่าวจะทำเกษตรกรรม พวกเลี้ยงปลา เป็นระยะ ส่วน</p>		<p>"ปลาหายท้อง เคลื่อนคลอง ชลประทาน" ทีมข่าวอาชญากรรม ผู้จัดการออนไลน์, 25 กุมภาพันธ์ 2549</p>

		<p>สาเหตุที่ปลาตายคงต้องตรวจจากน้ำที่คลองชลประทานก่อน เพราะมีหลายสาเหตุอาจจะเป็นน้ำเค็มที่ไหลเข้าจึงทำให้ปลาน็อกหรือปลาต้องตรวจสอบดูจากน้ำ ในเบื้องต้นได้ประสานไปยังกรมชลประทาน เพื่อที่จะปล่อยน้ำจากมินบุรีเข้ามาเพื่อที่จะมาดันน้ำเสียตรงนี้ออกอาจต้องใช้เวลาหลายชั่วโมง บริเวณที่มีปลาทายเป็นจำนวนมาก เพราะตรงบริเวณนี้เหมือนท้องกระทะ เพราะน้ำเสียที่ไหลลงมาจะมาอยู่กับบริเวณนี้เป็นจำนวนมาก เพื่อให้ทางชลประทานได้เปิดน้ำเสียลงสู่ทะเล แต่เปิดมากก็ไม่ได้น้ำทะเลจะไหลทะลักเข้ามา และส่วนที่ปลาทายเป็นเรื่องธรรมชาติ เพราะน้ำดังกล่าว ออกซิเจนมีน้อยมาก</p> <p>ทางด้าน นายประภาส อัมพรรัตน์ อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ ได้ส่งเจ้าหน้าที่มาดู ยังก่เกิดเหตุ และได้เปิดเผยว่าสาเหตุที่แท้จริงที่ปลาทายเกิดจาก น้ำเสียจากชุมชนไม่มีการบำบัด เช่นบ้านเรือนใกล้ที่เกิดเหตุดังกล่าว ปล่อยน้ำลงมา และน้ำเค็มจากประตูน้ำทะเลเข้า จึงทำให้น้ำบริเวณดังกล่าว มีออกซิเจนน้อยลงปลาที่มีอยู่จึงเกิดตายขึ้น ส่วนสาเหตุว่ามาจากโรงงานหรือปลานั้น โรงงานแถวนี้ไม่มี ส่วนโรงงานในนิคมบางปู นั้น ทุกโรงงานต้องบำบัดน้ำเสียก่อนที่ปล่อยน้ำลงมา ลงแม่น้ำ และทางนิคมมีการบำบัดน้ำที่ดีอยู่แล้ว สาเหตุดังกล่าวไม่อาจจะเกิดจากโรงงาน นายประภาส อุตสาหกรรมกล่าวในที่สุด</p>		
<p>23 กุมภาพันธ์ 2549</p>	<p>ลำน้ำชี บ้านชีเหล็ก หมู่ 10 และบ้านหินปูน หมู่ 17 ต.เขาวใหญ่ อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม (ปัญหาภัยแล้ง)</p>	<p>ภัยแล้งพ่นพิษผู้เลี้ยงปลากระชังในลำน้ำชี ตายวันละกว่า 3 ตัน เสียหายกว่า 5 ล้าน ผู้ว่าฯสั่งหยุดเลี้ยงปลา 3 เดือน งดปลูกข้าว นา ปรัง และประกาศพื้นที่ภัยพิบัติแล้ว 7 อำเภอ</p> <p>ผู้สื่อข่าว "ประชาชาติธุรกิจ" รายงานจาก จ.มหาสารคามถึงสถานการณ์ภัยแล้งในขณะนี้ว่า ได้สร้างความเสียหายให้กับเกษตรกรไปแล้วหลายอำเภอ โดยเฉพาะพื้นที่อำเภอโกสุมพิสัยที่มีการทำธุรกิจเพาะพันธุ์ปลากันมากและเสียหายไปกว่า 30 ล้านบาทแล้ว ล่าสุดกลุ่มผู้เลี้ยงปลากระชังในลำน้ำชี บ้านชีเหล็ก หมู่ 10 และบ้านหินปูน หมู่ 17 ต.เขาวใหญ่ อ.กันทรวิชัย ปลาในกระชังจำนวน 970 กระชัง ทอยตายวันละเกือบ 3 ตัน สร้างความเสียหายกว่า 5 ล้านบาท และมีแนวโน้มที่จะลุกลามลงไปยัง</p>	<p>ด้านนายชวน ศิรินันท์พร ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม กล่าวถึงกรณีดังกล่าวว่า ปริมาณน้ำในอ่างขนาดใหญ่และขนาดเล็กทั้ง 18 แห่งของชลประทานจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งมีความจุ 77 ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะนี้เหลืออยู่เพียง 30 ล้านลูกบาศก์เมตร เป็นน้ำที่เก็บไว้เพื่อการอุปโภคบริโภค ดังนั้นในช่วงนี้น้ำสำหรับอุปโภคบริโภคยังมีพอใช้ แต่ยังคงมีความแห้งแล้งอยู่ ซึ่งได้แจ้งให้</p>	<p>“ภัยแล้ง”เริ่มพ่นพิษที่อีสาน ปลาในกระชังตายวันละ 3 ตัน” หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ, 23 กุมภาพันธ์ 2549</p>

		<p>กลุ่มเลี้ยงปลาระวังในเขตพื้นที่อำเภอเมือง ซึ่งอยู่ปลายน้ำ</p> <p><u>ส่วนสาเหตุที่ปลาเริ่มตายกันมากเนื่องจากปริมาณน้ำในลำน้ำซีลดลงอย่างรวดเร็วเพราะทางเขื่อนอุบลรัตน์ จ.ขอนแก่น ระบายน้ำออกมาวันละ 1 ล้านลูกบาศก์เมตร แต่น้ำมาถึงมหาสารคามเพียง 3.4 แสนลูกบาศก์เมตรเท่านั้น ส่งผลให้น้ำในลำน้ำซีบางช่วงเริ่มแห้งขอดและน้ำเริ่มเน่าเสีย</u></p> <p>นายสุจิน แก้วศรีรัตน์ เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาระวังในลำน้ำซี บ้านหินปูน เปิดเผยว่า สถานการณ์ขาดแคลนน้ำในปีนี้เป็นห่วงมากเนื่องจากภัยแล้งมาเร็วกว่าทุกปี ช่วงนี้ในลำน้ำซีหยุดนิ่งไม่มีการไหลเวียน อาจเป็นสาเหตุทำให้น้ำขาดออกซิเจน เป็นสาเหตุให้ปลาที่เลี้ยงไว้ในกระชังหลายแสนตัวทยอยตายลงทุกวัน เกษตรกรต้องเร่งจับปลาขายก่อนที่จะตายยกกระชัง จากเดิมที่เคยขายกิโลกรัมละ 45 บาท ตอนนี้จับขายกิโลกรัมละ 30 บาท ส่วนปลาตายขาย 4 กิโลกรัม 100 บาท ประเมินว่าทางกลุ่มขาดทุนไปแล้วกว่า 5 ล้านบาท ทางเกษตรกรก็อยากให้ทางราชการเข้ามาช่วยเหลือ</p>	<p>งดการปลูกข้าวนาปรังไปแล้ว</p> <p>สำหรับอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำก็ถือว่าได้รับผลกระทบหนักนั้น ขณะนี้มีตัวเลขผู้ได้รับความเดือดร้อนเกือบ 200 ราย มีกระชังปลา 3,000 กระชัง ซึ่งได้มีการประชุมผู้เลี้ยงปลาในกระชัง หากจับปลาแล้วก็อยากให้ลดหรือยุติการเลี้ยงปลาในช่วงฤดูแล้ง 3 เดือนนี้ ส่วนพ่อแม่พันธุ์ปลายังคงเลี้ยงไว้เพราะถ้างดไปเลยจะสร้างความเสียหายให้กับเกษตรกรมากเกินไป ส่วนความช่วยเหลือต้องมีการหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเร่งด่วนต่อไป</p>	
<p>21 กุมภาพันธ์ 2549</p>	<p>ชลประทานห้วยดิน ต.ละลาย อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ</p>	<p>ศูนย์ข่าวนครราชสีมา - <u>โรมันสำปะหลัง อ.กันทรลักษ์ ปลอ่ยน้ำเสียลงลำห้วยปลาตายเป็นเบือ</u> โวยร้องเรียนไปยังหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องหลายครั้งแต่เรื่องเงียบหาย สร้างความเดือดร้อนให้ประชาชน ที่ใช้เป็นแหล่งน้ำสาธารณะร่วมกัน 7 หมู่บ้านมานานกว่า 3 ปี แล้ว นายอำเภอเต็นสั่งเจ้าของโรงงานแก้ไขปัญหาด่วนพร้อมเร่งเก็บตัวอย่างน้ำไปตรวจ หวันมีสารพิษปนเปื้อนเป็นอันตรายกับชาวบ้าน</p> <p>วันนี้ (21 ก.พ.) ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ที่ชลประทานห้วยดิน ต.ละลาย อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ ได้มีชาวบ้านจาก 7 หมู่บ้านในเขต ต.ละลาย อ.กันทรลักษ์ กว่า 100 คน พาคนนำเอาเครื่องมือลงไปจับปลาจำนวนมากที่ตายลอยเป็นแพ ขึ้นสู่ฝู้น้ำภายในชลประทานห้วยดินเพื่อนำไปประกอบอาหาร และปลาส่วนหนึ่งกำลังจะตาย พยายามว่ายน้ำกระเสือกกระสนเอาชีวิตรอด</p> <p>นายมงคล สมประเสริฐ อายุ 42 ปี กำนัน ต.ละลาย ซึ่งได้มา</p>	<p>นายสุทนต์ นาคใหญ่ อายุ 28 ปี แกนนำชาวบ้านโนนมีชัย ต.ละลาย อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ กล่าวว่า นอกจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง ไม่สนใจจะแก้ปัญหากรณีโรมันสำปะหลังปลอ่ยน้ำเสียลงลำห้วยดินแล้ว ชาวบ้านยังถูกกลั่นแกล้ง โดยโรงงานมันจะไม่รับซื้อมันสำปะหลังจากชาวบ้านกลุ่มที่เข้ากันชื่อ ร้องเรียน ต้องขนมันไปขายที่อื่น ซึ่งมีระยะทางไกลมากกว่าเดิม ทำให้ชาวบ้านพากันหวั่นเกรง หวาดกลัว ไม่กล้าที่จะออกมาเรียกร้องอีก</p> <p>นายประพจน์ สิงห์พันธ์</p>	<p>“โวย รง.มันศรีสะเกษ ปลอ่ยน้ำเสียปลาตายเป็นเบือซ้ำซาก” ผู้จัดการออนไลน์, 22 กุมภาพันธ์ 2549</p>

		<p>ตรวจสอบสาเหตุการตายของปลาดังกล่าว เปิดเผยว่า สาเหตุที่ปลาในชลประทานห้วยดิน ตายเป็นจำนวนมาก เพราะโรงงานมันสำปะหลัง ของ นายสมศักดิ์ เจริญศรีสมบัติ ซึ่งเป็นโรงงานรับซื้อมันสำปะหลังขนาดใหญ่ที่สุดในเขต ต.ละลาย อ.กันทรลักษ์ ได้ปล่อยน้ำเสียลงสู่ลำห้วยดิน</p> <p>ทั้งนี้ เนื่องจากโรงงานมันของนายสมศักดิ์ ได้มีการทำท่อและขุดคลอง กว้างประมาณ 1.50 เมตร เพื่อระบายน้ำเสียจากลานมันลงลำห้วยดิน และไหลลงสู่ชลประทานห้วยดิน ซึ่งเป็นลำห้วยสาธารณะที่ใช้ร่วมกันของชาวบ้านใน 7 หมู่บ้าน ในเขต ต.ละลาย ประกอบด้วย หมู่ 1 บ้านละลาย, ม.3 บ้านโคกแกแล, ม.6 บ้านโคกเจริญ, ม.8 บ้านโคกสมบูรณ์, ม.9 บ้านโนนมีชัย, ม.11 บ้านโคกเจริญใหญ่ และ ม.12 บ้านโคกพัฒนา</p> <p>น้ำเสียที่ปล่อยจากโรงงานมัน สกปรกสีดำคล้ำ และมีกลิ่นเหม็นมาก ทำให้น้ำในลำห้วยดินเน่าเสียอย่างรุนแรง ชาวบ้านที่ผ่านไปมาบริเวณนี้จะต้องใช้ผ้ามาปิดจมูก</p> <p><u>การปล่อยน้ำเสียลงไปในเขตชลประทานห้วยดิน และทำให้ปลาตายเช่นนี้ มีมานานร่วม 3 ปีแล้ว</u> แม้ทางตำบล และชาวบ้านพากันนำพันธุ์ปลามาปล่อย เพื่อจะได้ใช้ประโยชน์เป็นแหล่งจับปลาหาอาหารร่วมกันได้ แต่เมื่อถึงฤดูฝน หรือมีฝนตกน้ำเสียจากโรงงานมัน จะไหลลงสู่ลำห้วยดินและทำให้น้ำเน่าเสีย ปลาตายสูญพันธุ์ไปเกือบหมดสิ้นแล้ว</p> <p>“ปลาตายเป็นเบือครั้งนี้ สืบเนื่องจากวันเสาร์ที่ 18 ก.พ.ที่ผ่านมา มีฝนตกหนักในเขต ต.ละลาย ทำให้น้ำเสียจากโรงงานมันไหลลงสู่ชลประทานห้วยดิน และมีปลาตายจำนวนมากดังกล่าว ซึ่งเรื่องนี้เคยร้องเรียนไปยังส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแล้วหลายครั้ง แต่ทุกครั้งที่ร้องเรียนไปก็จะถูกเก็บเงียบอยู่ในห้องแอร์ของผู้มีอำนาจ” นายมงคล กล่าว</p> <p>ทางด้าน นายสมศักดิ์ เจริญศรีสมบัติ เจ้าของโรงงานมันสำปะหลังที่ก่อมลพิษ กล่าวว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ตนได้พยายามแก้ไขมาโดยตลอด แต่ช่วงหน้าฝน หรือว่ามีฝนตกลงมาจำนวนมากจะทำให้น้ำในบ่อพักน้ำเสียล้นออกมา และไหลลงไปในที่สาธารณะ ซึ่งขณะนี้กำลังเร่งดำเนินการแก้ไขโดยจะสร้างบ่อพัก</p>	<p>นายอำเภอกันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ กล่าวว่า ได้สั่งการให้ปลัดอำเภอและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ลงไปตรวจสอบเรื่องนี้ที่ชลประทานห้วยดินแล้ว และพบว่า มีการปล่อยน้ำเสียจากโรงงานมันสำปะหลัง ไหลลงไปในลำห้วยดินจริง ดังนั้น จึงได้ให้เจ้าของโรงงานลงบันทึกคำยินยอมรับผิดชอบเรื่องราวที่เกิดขึ้น และดำเนินการแก้ไขปัญหาที่ไหลลงสู่ชลประทานห้วยดิน ซึ่งเป็นแหล่งทำมาหากินร่วมกันของชาวบ้านทั้ง 7 หมู่บ้านอย่างเร่งด่วนต่อไป</p> <p>“นอกจากนี้ เพื่อความปลอดภัยของชาวบ้าน ยังได้ประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มาเก็บตัวอย่างน้ำจากชลประทานห้วยดินไปตรวจสอบ เพราะเกรงว่าจะมีสารพิษปนเปื้อน และอาจเป็นอันตรายต่อชาวบ้าน ที่ใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำสาธารณะแห่งนี้” นายประพจน์ กล่าว</p>	
--	--	--	---	--

		น้ำเสียให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้เพียงพอต่อการรองรับน้ำไม่ไหลลงสู่ชลประทานห้วยดิน สร้างความเดือดร้อนให้ชาวบ้านอีกต่อไป		
30 มกราคม 2549	แม่น้ำปากพนัง อ.ปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช บริเวณประตูระบายน้ำอุทกวิภาชประสิทธิ์ถึงปากอ่าวไทย	<p>นครศรีธรรมราช – ชาวบ้านแห่จับปลาไหล ลอยแพตายที่อยู่ในแม่น้ำปากพนัง บริเวณประตูระบายน้ำอุทกวิภาชประสิทธิ์ถึงปากอ่าวไทยธรรมชาติ นายเล็กเผยอาจจะมีส่วนเหตุมาจากการใช้สารเคมีในการเกษตร และถูกชะล้างมาสะสมในแม่น้ำ และในช่วงที่มีการปิดประตูระบายน้ำทำให้น้ำทะเล ดันเลนตะกอนที่ทับถมขึ้นมา ทำให้ปลาไหลออกมาตาย</p> <p>วันนี้ (30 ม.ค.) เมื่อเวลา 14.00 น. มีรายงานว่าแม่น้ำปากพนังที่ไหลผ่าน อ.ปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช ก่อนที่จะไหลลงสู่อ่าวไทย ตั้งแต่หน้าประตูระบายน้ำอุทกวิภาชประสิทธิ์จนถึงปากอ่าวระยะทางหลายสิบลกม.ได้เกิดปรากฏการณ์ปลาที่อาศัยอยู่ในแม่น้ำตายจำนวนมากในลักษณะลอยเป็นแพเกลือแม่น้ำส่วนที่ยังไม่ตาย อยู่ในอาการลอยหัวสามารถใช้มือเปล่าจับได้อย่างง่ายดาย</p> <p>ในขณะที่ชาวบ้าน ได้ใช้เรือล่องในแม่น้ำจับปลากันเป็นวันเล่น โดยที่คนหนึ่งๆได้ปลาเป็นจำนวนมากไม่น้อยกว่าคนละ 40-50 กก.</p> <p>ขณะที่นายไพรินทร์ รัตนรัตน์ อายุ 45 ปี อยู่ ม.4 ต.ปากพนังฝั่งตะวันออก อ.ปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ริมแม่น้ำระบุว่า ปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นมา 3- 4 วันแล้ว ชาวบ้านลงไปจับปลากันทุกวัน มีที่มาจากต่างถิ่นก็มีได้ไปเป็นคันรถปิ๊กอัพ ทราบว่าจะนำเอาไปแปรรูปขายเป็นปลาเค็ม ปลาแห้ง และเป็นที่น่าสังเกตว่า ปลาส่วนใหญ่ที่ตายลงไปนั้นเป็นปลาจำพวกไม่มีเกล็ด เช่น ปลากดต่างๆ ปลาไหล ปลาแขยง เป็นต้น</p> <p>“สาเหตุจริงๆนั้นไม่ทราบที่เกิดจากอะไรแต่ชาวบ้านเชื่อเหมือนกันว่าเกิดจากการปิดประตูระบายน้ำเมื่อวันที่ 21 ม.ค.ที่ผ่านมา แต่ก่อนหน้ามาตั้งแต่วันที่ 21 ต.ค.49 มีการเปิดประตูระบายน้ำมาตลอดพบว่าความสมบูรณ์ของแม่น้ำเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด แต่เมื่อปิดประตูก็มีผลกระทบอีกครั้งปลาเริ่มตายและเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อสังเกตด้วยตาเปล่าพบว่าน้ำนั้นใสมากปลาไม่</p>	<p>นายมนูญ ตันติกุล ประมงจังหวัดนครศรีธรรมราช เปิดเผยว่ายอมรับว่ายังไม่ทราบเรื่องนี้ แต่เชื่อว่าหากเกิดขึ้นจริงเจ้าหน้าที่คงรายงานให้ทราบแล้ว ซึ่งจะต้องติดตามดูในพื้นที่ถึงการทำงานหากเป็นเช่นนั้นจริงถือว่าบกพร่องที่ไม่รายงานและติดตามแก้ปัญหา</p> <p>ส่วนนายชัยณรงค์ สวัสดิ์สินธุ นาท นายเทศมนตรีเมืองปากพนัง เปิดเผยว่า ปรากฏการณ์นี้อาจจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติ อาจจะมีสาเหตุมาจากการใช้สารเคมีในการเกษตร และถูกชะล้างมาสะสมในแม่น้ำ และในช่วงที่มีการปิดประตูระบายน้ำทำให้น้ำทะเลดันเลนตะกอนที่ทับถมขึ้นมาส่งผลให้เกิดสารที่ปลาไม่สามารถอาศัยได้เป็นสาเหตุหลัก</p>	“แม่น้ำปากพนังวิกฤต ปลาตายเกลื่อน ชาวบ้านแห่จับอื้อ” ผู้จัดการออนไลน์, 31 มกราคม 2549

		น่าจะตาย จึงอยากให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามาดูแลอย่างเร่งด่วนเพราะหากปล่อยไว้จะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ของแม่น้ำอย่างหนักแน่”		
1 มกราคม 2549 (วันที่เกิดเหตุ)	บึงพลาญชัย เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด	ปลาในบึงพลาญชัยตายนับแสนตัวส่งท้ายปีระกา เปิดเผยขึ้นเมื่อช่วงเช้ามืดของวันที่ 1 ม.ค. ผู้สื่อข่าวรายงานจาก จ.ร้อยเอ็ด ว่า มีชาวบ้านจำนวนมากช่วยกันเก็บซากปลาทั้งเล็กใหญ่ที่ลอยอืดตายในบึงพลาญชัย ส่วนใหญ่มีขนาดตั้งแต่ฝ่ามือไปจนถึงน้ำหนักนับ 10 กก. นอกจากนี้ยังมีเต่าและตะพาบน้ำตายอีกหลายตัว โดยทางเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดต้องนำเรือท้องแบนลงตักปลาเป็นจำนวนมาก บางตัวที่เพิ่งตายหรือใกล้จะตายเจ้าหน้าที่ได้แจกให้ชาวบ้านที่ต้องการนำไปประกอบอาหาร ด้านนายบรรจง โฆษิตจิรนนท์ นายกเทศมนตรีเมืองร้อยเอ็ด กล่าวถึงสาเหตุที่ปลาทายเป็นจำนวนมากว่าเหตุการณ์เช่นนี้เคยเกิดขึ้นมาหลายครั้งแล้ว สาเหตุเกิดจากปลาที่มีเป็นจำนวนมากและน้ำภายในบึงไม่มีการถ่ายเทเศษอาหารที่ตกค้าง โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลทำบุญปีใหม่ ทำให้น้ำเน่าเสียเป็นสีเขียวเข้ม ออกซิเจนในน้ำลดน้อยลงจนปลาทายดังกล่าว	หลังเกิดเหตุเทศบาลได้ร่วมกับทางจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ไขด้วยการนำสารอีเอ็มมาเติมในน้ำและทำระบบน้ำพุเพื่อเพิ่มออกซิเจนในน้ำให้มากขึ้น และจะเร่งหามาตรการต่าง ๆ เพื่อฟื้นฟูสภาพน้ำและปลาในบึงพลาญชัยอันเป็นแหล่งท่องเที่ยวกลางเมือง ให้คืนสู่สภาพและดีขึ้นตามลำดับ ต่อไป.	“น้ำเน่าทำปลาบึงพลาญชัยตายนับแสนตัว” หนังสือพิมพ์เดลินิวส์, 3 มกราคม 2549